

Avize Piebaldzēniem

3 (180) 2013. gada marts

Jaunpiebalgas novada izdevums

*Liec, Laimīte, baltu ziedu
Mazajā rociņā,
Lai ir balta tā dzīvīte
Kurā būs jādzīvo!*

2013.gada 2.februārī
dzimis
Māris Grants.
Apsveicam laimīgos
vecākus un vecvecākus!

MARTS – SĒRSNU MĒNESIS

20.03. Pavasara sākums pulksten 13.02.

24.03. Pūpolsvētdiena.

25.03. Komunistiskā genocīda upuru
piemiņas diena. Represēto piemiņas pa-
sākums.

29.03. Lielā Piektdiena.

31.03. Pāreja uz vasaras
laiku – pulksten 03.00
pulksteņa rādītāji jāpagriež
vienu stundu uz priekšu.

31.03. Pirmās Lieldienas.
Amatierteātra „Triksteri”
pirmizrāde un skate Jaunpiebal-
gas kultūras namā – R.Blaumanis
„Ļaunais gars”.

APRĪLIS – SULU MĒNESIS

01.04. Otrās Lieldienas.

06.04. *Cālis 2013* Jaunpiebalgas kultū-
ras namā.

*Jau pūpoli mežu ielokā zied,
Un vizbulītes ēnā smaida.
Ik lapiņa saulei dziesmu dzied,
Un siltus sveicienus sūta.*

**Saulainas
un priecīgas
Lieldienas!**

ŠAJĀ NUMURĀ:

- ☛ jaunākais novada domē
- ☛ intervija ar novada domes priekšsēdētāju
- ☛ jauniešu forums aizvadīts
- ☛ deportāciju šausmas
- ☛ jaunumi lauksaimniekiem
- ☛ skolēnu aktivitātes, dalība olimpiādēs
- ☛ biatlona sezona
- ☛ dažādas ziņas

Pārdomas

Ikvienam šai pasaulē ir atvēlēts zināms laiks, kad elpojam, priccājamies par sauli, jūru un mežu, ienirstam ļaužu pulkā, bet spējam saglabāt savu vienreizību. Tas ir tāds laiks, kad jāpaspēj daudz ko paveikt, protams, cik nu kura spēkos. Bet jāsaprot, ka citas dzīves, nekāda papildlaika nebūs. Ko atstāsim aiz sevis?

Kad aiziet no dzīves izcila personība, liekas, paliek tāds kā tukšums, ko cits neviens nevar aizpildīt. Vien šī cilvēka radītās vērtības paliks mūžam, tās dzīvos ar mums vienmēr, uzrunās mūs, liks aizdomāties.

Katram mums ir savs Imants Ziedonis. Atceros, skolas laikā lasījām viņa dzeju. Varbūt arī kaut kas nelikās tik viegli saprotams, jo Ziedonis jau nav vienkāršs. Tomēr katrs viņa darbos var atrast kaut ko vajadzīgu un tuvu sev. Literārās pasakas, dzeja, publicistika, epifānijas – tik dažāds literatūrā bija Ziedonis. Arī dziesmu tekstu autors. Pietiktu kaut vai ar vienu pašu „Svētvakaru”, ko tik emocionāli, izjusti dziedāja aktieris Andris Bērziņš Raimonda Paula koncertā.

„Ir cilvēki - komētas, kas sadegot atstāj aiz sevis spožu gaismu, un ir cilvēki – Zvaigznes, kas rāmi spīd vēl tūkstošiem gadu pēc izdzišanas.”

Mums ir tā laime dzīvot Ziedoņa laikā. Tas nevar beigties, ja arī Zvaigzne ir nodzisusi. Tikai cilvēkam ir ierobežots laika posms, ko tas pavada uz šīs zemes. Gaisma, arī Zvaigznes, ir mūžīga.

„Skumjas ir brīvas. Dūsmās cilvēks ir sasaistīts. Neiecietība ir rūgta. Ir labi, kad tu vari noskatīties pasaulē ar skumjām. Skumjas ir brīvas, un tām ir putnu brīvie spārni. Tāpēc, kad man ir skumji, es skatos uz cilvēkiem no augšas. Nožēla velk atpakaļ uz zemes. Augstprātība gaida, lai kāds tevī skatās. Vai skumjas drīkst uz visu skatīties no augšas? (...)”

Pārpildītā zeme, cik tu esi neatraistīta un nebrīva! Kādos mezglos jūs, cilvēki, esat sapinušies! Cits cita diegos. Neatšķetināmi. Juceklīgi. Es skumjās esmu brīvāks par jums. Es laižos, kur gribu. (...) Vai jums kādreiz ir bijis laiks būt skumjiem? Vai jūs esat varējuši atļauties sev neieiegt gaismu istabā?”

A.Ķīķere

Novada domē

2013. gada 25.februāra novada domes sēdē

Nolēma:

1. Apstiprināt Jaunpiebalgas novada domes 2013.gada 25.februāra Saistošos noteikumus Nr. 3 „Par grozījumiem 2013. gada 28. janvāra Saistošajos noteikumos Nr. 1 „Par Jaunpiebalgas novada domes pamatbudžetu un speciālo budžetu 2013. gadam”.

2. Deputāti *Ievu Dulbergu* ar 2013.gada 26.februāri *iekļaut*: Sociālās aprūpes komitejas sastāvā; Izglītības, kultūras un sporta komitejas sastāvā un Privatizācijas komisijas sastāvā. Deputātu *Askoldu Liedskalniņu* ar 2013.gada 26. februāri: *iekļaut* Finanšu, attīstības komitejas sastāvā un *izslēgt* no Izglītības, kultūras un sporta komitejas sastāva.

3. Apstiprināt ziņojumu par Jaunpiebalgas novada attīstības programmas publisko apspriešanu un programmas sabiedrisko apspriedi. Pilnveidot Jaunpiebalgas novada attīstības programmas 2014.-2020. gadam 1. redakciju, pamatojoties uz publiskajā apspriešanā un sabiedriskajā apspriedē izteiktajiem priekšlikumiem, un izstrādāt programmas gala redakciju.

4. Apstiprināt Jaunpiebalgas novada domes 2013.gada 25.februāra Saistošos noteikumus Nr. 4 „Par grozījumiem Jaunpiebalgas novada domes 2009.gada 21.janvāra Saistošajos noteikumos Nr. 1 „Jaunpiebalgas novada domes nolikums”.

5. Piedalīšanos projektu konkursā „Atbalsts jauniešu centru labiekārtošanai un to darbības nodrošināšanai pašvaldībās, attīstot jaunatnes informācijas punktu pieejamību, kā arī pilnveidojot infrastruktūru jauniešu veselīgā un lietderīgā brīvā laika pavadīšanai” ar projektu „Sāc tagad!”.

6. Vērsties Cēsu rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļā ar prasības pieteikumiem par komūnālo maksājumu parādu piedziņu pret šādiem parādniekiem: A. K., parāda summa: LVL 142,11 (viens simts četrdesmit divi lati, 11 santīmi) un A. G., parāda summa: LVL 59,36 (piecdesmit deviņi lati, 36 santīmi).

7. Piedzīt bezstrīda kārtībā SIA „PIEBALGAS TEKSTILS”, reģ.nr. 44103016294, juridiskā adrese: Priežu iela 6, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pag., Jaunpiebalgas nov., LV-4125, nekustamā īpašuma nodokļa parādu LVL 426,42 (četri simti divdesmit seši lati, 42 santīmi) par 2012.gadu par nekustamā īpašuma Gaujas ielā 31A, Jaunpiebalgā, Jaunpiebalgas pagastā, Jaunpiebalgas novadā, ēkām ar kadastra apzīmējumiem: 4256 006 0165 001, 4256 006 0165 002, 4256 006 0165 004, 4256 006 0165 005, 4256 006 0165 006, 4256 006 0165 007, 4256 006 0165 008, 4256 006 0165 009, piedziņu vērsot uz parādnieka naudas līdzekļiem un tam piederošu kustamo un nekustamo mantu.

8. Apstiprināt kases limitu – skaidras naudas atlikumu dienas beigās Jaunpiebalgas novada domes kasē.

9. Atļaut sadalīt nekustamo īpašumu Gaujas iela 19, kadastra apzīmējums 4298 003 0199, Melnbārži, Zosēnu pagasts, 4,005 ha platībā, atdalot atsevišķu zemes vienību ar kadastra apzīmējumu 4298 003 0136, 3,5 ha platībā. Atdalītajai zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 4298 003 0136, 3,5 ha platībā: piešķirt nosaukumu „Kalna Bērzi”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4133, lietošanas mērķis – lauksaimniecība (šifrs 0101). Zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 4298 003 0199, 0,505 ha platībā, noteikt: saglabāt esošo adresi zemei un ēkām Gaujas iela 19, Melnbārži, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4133, lietošanas mērķis – lauksaimniecība (šifrs 0101). Minētais lēmums nav pretrunā ar Jaunpiebalgas novada Zosēnu pagasta teritorijas plānojumu.

10. Sadalīt zemes lietojumu „Avotiņi 2”, kadastra apzīmējums 4298 003 0177, 9.78 ha platībā Zosēnu pagasts, kas nav reģistrēts zemesgrāmatā. Atdalīt no zemes lietojuma „Avotiņi 2” ar kadastra apzīmējumu 4298 003 0177, zemes vienību, uz kuras atrodas ēkas un būves apmēram 0.5 ha platībā: atdalītai zemes vienībai apmēram 0.5 ha platībā: piešķirt adresi „Avotiņi 2”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4133; noteikt, ka zemes vienība var tikt precizēta pēc instrumentālās uzmērīšanas dabā; noteikt zemes lietošanas mērķi – lauksaimniecība (šifrs 0101). Atdalīt zemes vienību apmēram 9.2 ha platībā: lūgt VZD piešķirt kadastra apzīmējumu; piešķirt adresi „Kalna Avotiņi”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4133; noteikt, ka zemes vienība var tikt precizēta pēc instrumentālās uzmērīšanas dabā; noteikt zemes lietošanas mērķi – lauksaimniecība (šifrs 0101). Minētais lēmums nav pretrunā ar Jaunpiebalgas novada Zosēnu pagasta teritorijas plānojumu.

11. Sadalīt zemes lietojumu „Avotiņi 2”, kadastra apzīmējums 4298 003 0177, 9.78 ha platībā Zosēnu pagasts, kas nav reģistrēts zemesgrāmatā. Atdalīt no zemes lietojuma „Avotiņi 2” ar kadastra apzīmējumu 4298 003 0177, zemes vienību, uz kuras atrodas ēkas un būves apmēram 0.5 ha platībā: atdalītai zemes vienībai apmēram 0.5 ha platībā: piešķirt adresi „Avotiņi 2”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4133; noteikt, ka zemes vienība var tikt precizēta pēc instrumentālās uzmērīšanas dabā; noteikt zemes lietošanas mērķi – lauksaimniecība (šifrs 0101). Atdalīt zemes vienību apmēram 9.2 ha platībā: lūgt VZD piešķirt kadastra apzīmējumu; piešķirt adresi „Kalna Avotiņi”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4133; noteikt, ka zemes vienība var tikt precizēta pēc instrumentālās uzmērīšanas dabā; noteikt ze-

mes lietošanas mērķi – lauksaimniecība (šifrs 0101). Minētais lēmums nav pretrunā ar Jaunpiebalgas novada Zosēnu pagasta teritorijas plānojumu.

12. Veikt izmaiņas zemes nomas līgumā par zemes vienības „Avotiņi 2”, kadastra apzīmējums 4298 003 0177, nomu, precizējot zemes nomas platību apmēram 0.5 ha platībā, Zosēnu pagasts, viņam piederošo ēku uzturēšanai. Noteikt, ka iznomājamā zemes vienības platība var tikt precizēta, izdarot zemes kadastrālo uzmērīšanu. Noteikt: iznomājamās zemes vienības lietošanas mērķis – lauksaimniecība (šifrs 0101). Dzēst no nekustamā īpašuma kadastra informācijas sistēmas – zemes lietošanas tiesības A. Z. uz zemes vienību “Avotiņi 2” 9.28 ha platībā. Noteikt, ka A. Z. ir tiesības zemi, kas nepieciešama ēku uzturēšanai, iegūt īpašumā, pamatojoties uz „Publiskās personas mantas atsavināšanas likumu”. Minētais lēmums nav pretrunā ar Jaunpiebalgas novada Zosēnu pagasta teritorijas plānojumu.

13. Reģistrēt zemesgrāmatā uz Jaunpiebalgas novada domes vārda neapbūvētu lauku apvidus zemes lietojumu „Bērzu iela 10”, kadastra apzīmējums 4298 003 0105, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, 4.1 ha kopplatībā, pamatojoties uz likuma „Par valsts un pašvaldības zemes īpašuma tiesībām” 3.panta piektās daļas 2.punktu. Atļaut I. G. iegūt īpašumā neapbūvētu lauku apvidus zemes lietojumu „Bērzu iela 10”, kadastra apzīmējums 4298 003 0105, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, 4.1 ha kopplatībā, par kuru noslēgts nomas līgums, pamatojoties uz „Publiskās personas mantas atsavināšanas likumu”. Veikt izmaiņas zemes nomas līgumā par zemes vienības „Bērzu iela 10”, kadastra apzīmējums 4298 003 0104, nomu, precizējot zemes nomas platību apmēram 0.5 ha platībā, Zosēnu pagasts, ēku uzturēšanai. Minētais lēmums nav pretrunā ar Jaunpiebalgas novada Zosēnu pagasta teritorijas plānojumu.

14. Reģistrēt zemesgrāmatā uz Jaunpiebalgas novada domes vārda apbūvētu lauku apvidus zemi „Ķieģeļceplis”, kadastra apzīmējums 4256 003 0053, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, pamatojoties uz: „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3.panta piektās daļas 1.punktu. Atļaut M. M.

veikt mērniecības darbus zemes vienības „Ķieģeļceplis”, kadastra apzīmējums 4256 003 0053, zemes robežu plāna sastādīšanai un zemes vienības reģistrēšanai zemesgrāmatā. Atļaut M. M. ēku īpašumu „Ķieģeļceplis” (ēku kadastra apzīmējums 4256 003 0053 001; 4256 003 005 3002; 4256 003 005 3003; 4256 003 005 3004) Jaunpiebalgas pagasts reģistrēt zemesgrāmatā kā pastāvīgu īpašumu uz pašvaldības zemes īpašumu „Ķieģeļceplis”, kadastra apzīmējums 4256 003 0053, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads. Minētais lēmums nav pretrunā ar Jaunpiebalgas novada Zosēnu pagasta teritorijas plānojumu.

15. Jaunpiebalgas novada domei piešķirt neapbūvēta lauku apvidus zemes vienība Raiņa iela 2A ar kadastra Nr. 4256 006 0282, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, 2.71 ha platībā saskaņā ar likumu „Par valsts un pašvaldības zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 41. panta otrās daļas 5. punktu – zemes vienība nepieciešama pašvaldības funkciju īstenošanai. Reģistrēt zemesgrāmatā uz Jaunpiebalgas novada domes vārda neapbūvētu lauku apvidus zemes lietojumu Raiņa iela 2A, kadastra apzīmējums 4256 006 0282, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, 2.71 ha kopplatībā.

16. Izslēgt no pašvaldības pamatlīdzekļu sastāva: nekustamo īpašumu Gaujas iela 27A, kadastra apzīmējums 4256 506 0017, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, kas sastāv no dzīvojamās mājas; nekustamo īpašumu Gaujas iela 33, kadastra apzīmējums 4256 006 0320, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, kas sastāv no dzīvojamās mājas ar kadastra apzīmējumu 4256 006 0320 001, zemes 0.872 ha platībā ar kadastra apzīmējumu 4256 006 0320 un divām palīgceltnēm ar kadastra apzīmējumu 4256 006 0320 002 un 4256 006 0320 003. Iekļaut pašvaldības pamatlīdzekļu sastāvā: dzīvokli Nr. 8 Gaujas iela 33, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, ar kadastra apzīmējumu 4256 900 0271, 523/4623 kopīpašuma domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas, palīgceltnes un zemes; dzīvokli Nr. 9 Gaujas iela 27A, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, ar kadastra apzīmējumu 4256 900 0261, 696/6322 kopīpašuma domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas.

Sagatavoja **Dace Bišere – Valdemiere.**

Jautājumi pašvaldībai

Saruna ar Jaunpiebalgas novada domes priekšsēdētāju Laimi Šāvēju

-Kādas ir pēdējā laika aktualitātes mūsu novadā?

- Vispirms gribētu atzīmēt, ka 23.februārī veiksmīgi norisinājās Jauniešu forums. Tā kā dažādu pasākumu ir daudz, tad radās bažas par apmeklētību, tomēr tās bija veltas, jo dalībnieku skaits – vairāk nekā 30 jaunieši – ir labs sasniegums. Iepriecina, ka ir interese par uzņēmējdarbības attīstību un dzīvi pašvaldībā. Ceram, ka varēsim turpināt iesākto, jo nākamā pasākumu plānojam aprīlī, kad runāsim par konkrētām tēmām, kas jauniešus interesē. Paldies visiem darbiniekiem, īpaši Maijai Ķīķerei, kas palīdzēja forumu organizēt.

Gribu vēl atgādināt, ka ir izsludināta jauno uzņēmēju atbalsta programma ar kopējo atbalsta summu līdz 1000 latiem. Tas ir jauniešu biznesa ideju konkurss uzņēmējdarbības uzsākšanai Jaunpiebalgas novadā. Pieteikumu iesniegšana noteikta līdz 15.aprīlim. Lūdzu jauniešus izmantot šo iespēju, esam gatavi sniegt arī konsultācijas.

Gada beigās un šī gada sākumā ir aktualizējies jautājums par kultūras dzīvi Jaunpiebalgā. Esam par to runājuši ar kultūras cilvēkiem, arī aicinājuši iedzīvotājus izteikties par savām vēlmēm, diemžēl nupat ir iestājies klusums. Pagaidām jaunus viedokļus neesam saklausījuši. 23.februārī kultūras namā notika pasākums „Par vīriešiem!” ar interesantu programmu un labu mūziku ballē, taču atkal – apmeklētāju bija

samērā maz. Kādēļ tā? Uzskatu, ka vajadzētu veikt anketēšanu par kultūras pasākumiem – ko gribam redzēt un kur piedalīties, ko, ceru, tuvākajā laikā kultūras komiteja sagatavos.

Februārī notika slēpojums „Pāri Piebalgas pakalniem”, ko sadarībā ar novada domi organizēja Raimonds Dombrovskis. Sasniegts rekordliels dalībnieku skaits – 400, un ir perspektīva nākošajā gadā augt.

- Februārī Jaunpiebalgas novads piedalījās izstādē „Balttour 2013” Rīgā. Kā veicās?

- Jā, piedalījāmies šajā izstādē, kur sniedzām informāciju par vietām, ko var apskatīt mūsu novadā, arī par pasākumiem, kas šajā gadā pie mums gaidāmi. Jāatzīst, ka rīdzinieku interese ir liela. Salīdzinoši ar citām, lielākām pašvaldībām, mums nav pārāk daudz ko parādīt, tāpēc jāveido kopīgi tūrisma maršruti, kur iekļautos arī Jaunpiebalga. Tāpēc novada dome pieņēma lēmumu iestāties Vidzemes tūrisma asociācijā. Jāteic, ka tik apjomīgus pasākumus kā iepriekšējā gada Puķu draugu saiets, mēs nevaram rīkot ik gadu. Šajā sakarā varu teikt, ka viens no jautājumiem, ko mūsu gidiem uzdeva izstādes apmeklētāji, bija: „Kad šogad Jaunpiebalgā notiks Puķu draugu salidojums?” Protams, par to ir prieks, jo esam pamanīti.

- Ziema vismaz pašlaik vēl negrib atkāpties, taču pēc īsā atkušņa izveidojies ledus, kas tik ātri nepazudīs. Kā ar Jaunpiebalgas ielu kaisīšanu?

- Protams, iespēju robežās viss tiek un tiks darīts, slidenās ietves un ielu malas kaisām. Pašvaldībā rievotāja nav, šo pakalpojumu pārkam.

- Vai ir kādas lietas, kas rada satraukumu?

- Piedalījies divās Administratīvās komisijas sēdēs, kurās izskatīja jautājumus par skolēnu disciplīnu stundās, attieksmi pret skolu, skolotājiem un mācību procesu. Man ir pilnīgi nesaprotama skolēnu un arī dažu vecāku attieksme pret bērnu (jauniešu) visatļautību, rupjību, necieņas izrādīšanu skolotājiem. Mūsdienās daudz runā, ka tiek pārkāptas bērnu tiesības, bet nu jau liekas, ka visatļautībai nav robežu... ir palikušas tikai tiesības... par pienākumiem aizmirstam. Ir taču jāsaprot, ka skolēns nāk uz skolu, lai mācītos, saņemtu zināšanas, ar cieņu un pieklājību izturētos pret apkārtējiem. Esmu dzirdējis, ka skolas vecāku padome domā par mācībām tieši vecākiem. Jautājums tikai – vai tie, kam tas būtu nepieciešams, šādas mācības apmeklēs. Ir grūti teikt, ko darīt, taču viens noteikti ir skaidrs – nav pieņemami, ka skolēns var atļauties lamāties, lietot rupjus vārdus, traucēt mācību procesa norisi pārējiem skolēniem klasē. Nav normāla parādī-

ba, ka skolotājas kā bērnudārza auklītes lūdzas skolēnam, lai tas iet un kārtotu savus parādus, apmeklētu konsultācijas, izlabo nesekmīgās atzīmes. Kāpēc ir šādi jāauklējas? Tieši vecākiem sadarbībā ar skolu jāprot un jāvar atrisināt problēmas ar savu atvasi, nevis jācer, ka sekmes un uzvedība uzlabosies pēc sūdzības rakstīšanas Bērnu tiesību aizsardzības inspekcijai vai kādam TV „šovam” ... Jācer, ka mainīsies attieksme pret šīm lietām, bet vispār tendence ir ļoti satraucoša.

Ne mazāk svarīga un arī neziņas pilna ir lauku pašvaldību nākotne – budžeta veidošana, stabilitāte, jo pēdējā laikā attieksme no valdības puses ir tāda, ka tikai pilsētas ir ekonomiski izdevīgi uzturēt, nerunājot par tiem 39 novadiem, kuros ir mazāk nekā 5000 iedzīvotāju. Pats jaunākais – jātaisa atkal jauna reforma un jāveido 30 novadi... Nav skaidrs arī, kādi nākotnē būs budžeta veidošanas principi. Ir piemēram, variants par budžeta veidošanu pēc pārpalikuma principa. Jāteic, ka jau tagad dzīvojam ar stipri savilkām jostām. Pašvaldības izdevumus taču veido tas, kas vajadzīgs vietējiem iedzīvotājiem – skolām, kultūrai, sociālajiem pakalpojumiem, brīvā laika aktivitātēm un vēl citām. Te nu redzu pamatu uztraukumam, jo ir grūti spriest, kā tālāk viss risināsies.

- Paldies par sarunu!

A.Ķīkere

Pulcējas novada jaunieši

2013.gada 23.februārī Jaunpiebalgas kultūras namā notika Jauniešu forums. Tā mērķis bija aktivizēt jauniešus uzņēmējdarbībai un iepazīstināt ar šobrīd pieejamajām atbalsta iespējām. Pasākums notika sadarbībā ar Valsts lauku tīklu, un tam gatavojamies ļoti rūpīgi, meklējām lektorus, kuri vislabāk prastu uzrunāt jauniešus, domājām par to, lai informācija būtu daudzpusīga, labi uztverama un nozīmīga.

Aptuveni 300 novada jaunieši tika uzaicināti visdažādākajos veidos – informējot mājas lapā, izsūtīt rakstiskus aicinājumus, kā arī uzrunājot telefoniski un personīgi. Uz pasākumu ieradās 36 jaunieši. Godīgi sakot, gaidījām vairāk, taču ne jau katrs var un grib būt uzņēmējs, un izrādījās, ka dalībnieku skaits bija optimāls normālam darbam.

Novada domes priekšsēdētājs **Laimis Šāvējs** stāstīja par novada aktualitātēm, jauno attīstības plānu, deva nelielu ieskatu par jauniešu situāciju Jaunpiebalgas novadā. Interesanti, ka pēc ziņu apkopojuma, kas, protams, nevar būt 100% precīzs, no 538 jauniešiem, kas ir 20 līdz 35 gadu vecumā un deklarēti mūsu novadā, - 35% dzīvo un strādā Jaunpiebalgā, 41% mācās vai strādā citur Lat-

vijā, bet 19% izbraukuši uz ārzemēm. Domes priekšsēdētājs pastāstīja arī par domes piedāvāto iespēju piedalīties projektu konkursā „Jauniešu biznesa ideju konkurss uzņēmējdarbības uzsākšanai Jaunpiebalgas novadā.” Projektu iesniegšanas termiņš - 15.aprīlis.

Saistošā valodā, ar interesantiem piemēriem jauniešus uzņēmējdarbībai mudināja Vidzemes plānošanas reģiona darbiniece **Anda Eihenbauma**. Anda aicināja jauniešus pieteikties dalībai projektā „Jauniešu uzņēmējdarbības un dialoga veicināšana par vidē draudzīgas, ilgtspējīgas un inovatīvas uzņēmējdarbības attīstības iespējām lauku reģionos” programmas „Jaunatne darbībā” ietvaros.

Ar personīgo pieredzi uzņēmuma veidošanā un attīstībā dalījās SIA „Eko Mako” īpašniece **Linda Silite**. SIA „Eko Mako” nodarbojas ar olu nūdeļu ražošanu. Produkts radies pēc Silišu vecmāmiņas receptes. „Mēs esam gandarīti par to, ka varam piedāvāt Latvijas iedzīvotājiem mūsu ražotās mājas nūdeles, kas ir īpašas ar kvalitāti un savu stāstu,” saka uzņēmuma īpašniece Linda Silite.

Anete Ābelniece ir mūsējā – jaunpiebaldziete, beigusi Jaunpiebalgas vidusskolu un nu jau gandrīz 10 gadus ir uzņēmēja, kurai ir savs birojs, kurā tiek nodarbināti vairāki darbinieki. Anetes birojs sniedz pakalpojumus, rakstot projektus lielākiem un mazākiem uzņēmējiem, gan arī fiziskām personām. Uzklusot Anetes pieredzi, dzirdējām daudz atziņu, tāpat arī to, ar kādām problēmām un kļūdām saskārusies savā uzņēmējdarbības praksē, par prioritātēm, kādas izvirzījusi savas karjeras sākumā, kā tās mainījušas, iegūstot lielāku pieredzi.

Savukārt ar Valsts lauku tīkla pamatbūtību un par tā piedāvātajām iespējām stāstīja Cēsu nodaļas uzņēmējdarbības speciāliste **Evija Atvara**. Evija informēja par to, ka SIA „Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra” Cēsu nodaļa aicina jauniešus iesaistīties Valsts lauku tīkla pasākumā „Atbalsts lauku jauniešiem uzņēmējdarbības veicināšanai”. Pasākuma ietvaros jaunieši tiks ap-

mācīti apzināt ideju, to analizēt, izstrādāt attīstības plānu. Pasākums iedalīts vairākos posmos: informatīvā diena, kas šoreiz notika Jaunpiebalgā 23.februārī, 4 mācību dienas, individuālā sadarbība un konkurss ar naudas balvām. Pateicoties tam, ka informatīvā diena notika Jaunpiebalgā, ka lielākais dalībnieku skaits, kas pieteikušies mācībām, ir no Jaunpiebalgas, vismaz pirmā nodarbība notiks Jaunpiebalgā. Pievēršoties šim pasākumam, gribas atgādināt, ka 2012.gadā līdzīgā pasākumā ļoti veiksmīgi startēja jaunpiebaldzēni **Mārtiņš Rubenis** un **Mikus Spalviņš**.

Pasākuma dalībniekiem bija iespēja noklausīties Hipotēku bankas pārstāves **Astrīdas Spures** detalizētu skaidrojumu par bankas piedāvājumu uzņēmējdarbības attīstībai.

Pasākumu vadīja biedrības „Cēsu rajona lauku partnerība” finanšu daļas vadītāja **Kristīne Zaķe**. Viņa pastāstīja par LEADER programmas piedāvātajām attīstības iespējām, kā arī par savas ģimenes pieredzi uzņēmējdarbībā. Kristīnei, prasmīgi uzrunājot jauniešus, izdevās izraisīt vērtīgu un interesantu diskusiju.

Diskusijas un pasākuma kvalitāti nodrošināja novada domes priekšsēdētāja Laimja Šāvēja klātbūtne visā pasākuma laikā. Jaunieši saņēma ļoti izsmeltošas un kvalitatīvas atbildes uz izvirzītajiem jautājumiem.

Jānis Antons, kurš arī piedalījās jauniešu pasākumā un ir atbildīgs par Jaunpiebalgas novada teritoriālā plānojuma izstrādi, atzina, ka dažas jauniešu paustās idejas ir ļoti vērtīgas un iekļaujamas teritoriālajā plānojumā.

Diskusijas materiāli ir apkopoti, tiks analizēti un izmantoti novada domes darbā.

Gribas ticēt, ka jaunieši aktīvi izmantos pasākuma laikā gūto informāciju savā labā. Ieguvēji no šī pasākuma bija gan novada dome, gan jaunieši, to apliecināja diskusijas laikā rakstītie komentāri par biežāku šāda veida pasākumu nepieciešamību novadā.

Maija Ķīkere

Pašvaldību vēlēšanas 2013.gada 1.jūnijā

Sakarā ar Pašvaldību vēlēšanām 2013.gada 1.jūnijā un saskaņā ar Latvijas Republikas pilsētu un novadu vēlēšanu komisiju un vēlēšanu iecirkņu komisiju likumu, ar Pašvaldību vēlēšanu iecirkņu komisiju izveidošanas instrukciju ir noteikts izveidot iecirkņu vēlēšanu komisiju, tādēļ **aicinu pieteikties kandidātus Zosēnu pagasta pārvaldes vēlēšanu iecirkņa Nr.391 komisijai līdz 2013.gada 17.aprīlim Jaunpiebalgas novada vēlēšanu komisijā.**

Tiesības izvirzīt un pieteikt savus pārstāvjus iecirkņa komisijā ir:

- * reģistrētām politiskām partijām vai reģistrētu politisko partiju apvienībām;
- * ne mazāk kā desmit vēlētajiem;
- * novada vēlēšanu komisijas loceklim.

Iesniegumu veidlapas var saņemt Zosēnu pagasta pārvaldē un Jaunpiebalgas novada domē.

Jaunpiebalgas novada vēlēšanu komisijas
priekšsēdētājs **Valdis Gansons**
Mob. 29453129

Strādāt iedzīvotāju interesēs!

2013.gada 1.jūnijā pašvaldību vēlēšanas. Tiks ievēlēti jauni deputāti, kas tad arī nākamajos četrus gadus ietekmēs visu novada ļaužu dzīvi.

Taču līdz tam vēl atlikuši nedaudz vairāk kā divi mēneši. Ko labu paveikuši, kā savu darbu vērtē pašreizējie deputāti? Turpinām iepazīt viņu domas.

Silva Dolmane. Šis gads profesionālajā plānā iesākās krāšaini, kā rezultātā arī pieņēmu lēmumu nolikt deputātes mandātu. Nevaru atrasties tur, kur teorētiski tikai skaitos. Ja mana pārlicība ir BŪT, tad to īstenoju par 100%, jo savādāk neprotu.

Pavisam nesenu esmu uzsākusi darbu **mārketinga un eksporta jomā** pie kāda Latvijas ražotāja un tiecos uz to, lai ar saražoto produkciju mēs iekļūtu Amerikas un Krievijas tirgū.

2013.gads ir manas aktivitātes atslābums, sāku vairāk dzīvot sev. Pēc 3 - 4 gadu intensīvas brīvprātīgā darba pieredzes **JCI Latvia** organizācijā par prioritāti esmu izvēlējusies sevi un savas dzīves sakārtošanu.

Tas ir bijis bezatlīdzības otras slodzes darbs sabiedrībai bez brīviem vakariem un nedēļas nogalēm, aktīva dalība pie dažādu sabiedrībai noderīgu projektu realizēšanas, Latvijas un Jaun-

piebalgas vārda nešanas pasaulē, aktīva darbība, motivējot jaunos cilvēkus uzņemties atbildību par vidi, valsti un sabiedrību, kurā dzīvojam. Ir sanācis ļoti daudz būt ārpus Latvijas un daudz arī redzēt, esmu ieguldījusi savā attīstībā...

Ir draugi, kuri par mani ironizē, ka joprojām uz laukiem „kratos” ar sabiedrisko transportu, jo man nav sava auto. Bet vai tamdēļ es būtu sliktāks cilvēks?

Ar visu lielo aizņemību, būdama deputāte, šķiet, Jaunpiebalgu ar savu līdzdalību darbos neapdalīju. Godprātīgi apmeklēju visus Jaunpiebalgas novada pasākumus. Līdzdarbojos gan V.Zatlera vizītes norisē Jaunpiebalgā, gan Pasaules jaunpiebaldzēnu salidojuma organizēšanā, vienu gadu izstādes – gadatirgus „Izvēlies Piebalgu!” organizēšanā un jau ik gadu Vislatvijas Dziesminieku saietā rīkotāju komandā. Tāpat pirmajā gadā strādāju pie Jaunpiebalgas novada stenda izveides „Balttour” izstādē. Prieks un gandarījums, ka veiksmīgi uzrakstīju un tika apstiprināts Sorosa fonda projekts un Pēterskolā tika izveidota veļas mazgātava – žāvētava, kapela, divu gadu garumā norisinājās dažādi interešu pulciņi, lekcijas, tika iegādāts neliels materiālais aprīkojums.

Domē darbojos Finanšu un attīstības komitejā, ka arī Sociālajā komitejā. Daloties pieredzē ar idejām par JCI Latvia organizācijā realizētajiem labdarības projektiem, ir jauki, ka Sociālajā komitejā atradās dzirdīgas ausis un jau trīs gadus „Labo siržu Vasarsvētki” ir veiksmīgi realizējušies.

Domāju, ka kontakts ar iedzīvotājiem noteikti tuvāks ir tiem, kuri ikdienā ir uz vietas. Man visbiežāk nācās Rīgā paņemt brīvdienu un braukt uz Jaunpiebalgu, apmeklēt domes sēdi un tajā pašā dienā skriet atpakaļ, reizēm pat neapciemojot vecākus. Tādēļ nereti šos gadus atrados turpat netālu un nemanāmi. Ar cilvēku atsauceību ir tā kā ļoti zināmā teiciena: „Kā sauc, tā atskan.” Tā ir prasme komunicēt, prasme sarunāties, prasme uz klausīt. Cilvēki ir atsaucīgi, sirsnīgi, tikai biežāk mums ir jāprot viņos ieklausīties.

Darbs domē arī bija manas pieredzes skola. Radās sapratne par pašvaldības budžetu, satikti ļoti zinoši sava aroda speciālisti, konstruktīvās sarunas, pašvaldības darba specifika. Interesanti bija strādāt ar sava sasaukuma kolēģiem, darbīgiem, zinošiem, radošiem. Paldies novada cilvēkiem par uzticību, iespēju, sadarbību! Lai vairāk saules un mūndrums pavasaris visiem! Uz drīzu tikšanos Piebalgas baltajos lielceļos!

Vasaras Jaunpiebalgas novadā ir fantastiskas, tādu pasākumus kā pie mums – citur nav. Ir izbraukāta pus pasaule, bet nekur nav tik labi, kā atgriezties savā zemē, savās mājās. Tas, ko es būtu vēlējusies paveikt citādi vai vairāk – aktivizēt jauno uzņēmēju darbību. Bija mazi centieni no manas puses personīgi, kad „Izvēlies Piebalgu!” pasākuma norises laikā organizēju jauno uzņēmēju veiksmes stāstus, lai pārējie gūstam motivāciju, jaunas idejas. Rosināju par JCI Latvia nodaļas izveidi Jaunpiebalgā, bet laikam pārāk maz par to runāju, jaunie cilvēki daudz ko nav gatavi darīt sabiedriskā kārtā, jautājot, kas viņiem par to būs. Visbiežāk netiek novērtētas tās iespējas, kas, veicot tieši brīvprātīgo darbu, paveras – kontakti, jaunas zināšanas, pieredze. Nevar gaidīt, ka viss notiks pats no sevis, pamatā ir liels darbs ar sevi, sadarbošanās un zināšanu pielietošana.

Lai arī pati dzīvoju galvaspilsētā jau 12 gadus, nekad nesmu sevi par rīdziniecī saukusi un arī nesaukšu, tāpat neapgalvošu, ka ceļš atpakaļ uz Piebalgu būtu neiespējams. Skaistākas un bagātākas zemes kā Latvija nav. Šeit nav viegli dzīvot, tomēr tā ir īpaša vieta uz zemes, kurā dzīvo izredzētie. Divus gadus braukājot pa pasauli JCI organizācijas pasākumos, kur kā Nacionālajai prezidentei bija jāprezentē Latvija un vienlaicīgi jāpatur uzmanības lokā dzimtā vieta Jaunpiebalga, vienmēr esmu lepojusies ar savām saknēm un sūtījusi sveicienus no zaļās valsts Latvijas un skaistākā novada Gaujas likumos.

Nākamajiem deputātiem novēlu prast novērtēt priekšgājēju paveikto. Būt Jaunpiebalgas patriotiem. Būt iniciatoriem un pa-

līgiem domes darbā. Nezaudēt saikni ar vēlētājiem.

Girta Upena, jau trīspadsmit gadus darbojos Zosēnu krāj-aizdevu sabiedrībā, no kuriem pēdējos septiņus kā valdes priekšsēdētāja. Pēc sava garā atvaļinājuma darbos esmu atgriezies tikai tik daudz, lai tos varētu apvienot ar meitiņas audzināšanu.

Novada domē šobrīd esmu Finanšu un attīstības komitejā, Komunālās saimniecības, ceļu un labiekārtošanas komitejā. Pirmos divus gadus biju arī Kultūras, izglītības un sporta komitejā, un, jāsaka, ka man kā piezemētam cilvēkam bija interesanti rast veidu, kā līdzdarboties ar radošiem cilvēkiem.

Mans darbs novada domē vairāk saistījās ar dokumentācijas kārtošānu un sagatavošanu – līgumi, nolikumi, saistošie noteikumi, lēmumu projekti, parādu piedziņa, nelielic projekti – tā teikt, publiski neredzamie darbiņi. Esmu centusies būt atsaucīga un jautājumus risināt ne tikai virspusēji vai īstermiņā, bet tajos arī iedziļināties. Neesmu baidījies paust savu viedokli. Bieži tas ir bijis atšķirīgs un ne visiem patīcis. Ir bijuši jautājumi, kuri, manuprāt, nav skatīti pēc būtības un koleģiāli izdiskutēti, bet gan lemti no varas pozīcijām.

Izvērtējot padarīto, pirmais prātā nāk tomēr tas, kas nav izdevies. Daudz laika un enerģijas veltījām, lai mudinātu iedzīvotājus īstenot vismaz kādu daudzdzīvokļu māju renovācijas projektu: organizējām īpašnieku sapulces, apkopojām datus un dokumentus energoaudita veikšanai un tehniskā projekta izstrādei u.tml. Kaut arī radās šķēršļi sadarbības partnera un ministrijas dēļ, uzskatu, ka pāris mājām, piesaistot zinošu speciālistu, tas bija izdarāms. Tobrīd arī būvmateriālu un pakalpojumu cenas bija zemākajā līmenī. Taču pārsteidza daudzu dzīvokļu īpašnieku mazā interese un nevēlēšanās izprast siltināšanas efektu.

Runājot par komunālo maksājumu parādiem, jāsaka, ka 2009./2010. un 2010./2011. gada apkures sezonā, kad daudzi iedzīvotāji bija palikuši bez darba un viņu ienākumi krituši, izdevās nepieļaut kopējā parāda apjoma būtisku palielināšanos.

Kā veiksmīgu vērtēju Zosēnu kultūras un sabiedriskā centra izveidi. Tas ir arī kā „Sorosa fonda Latvija” finansētā un Pētera pamatskolā īstenotā projekta aktivitāšu turpinātājs. Ieguvumi ir ne tikai pasākumu dažādošana, līdzekļu un resursu apvienošana, bet arī tas, ka turpinās skolas ēkas izmantošana un tajā skan arī bērnu balsis.

Kad tika lemts par novada simboliku, pārstāvēju to iedzīvotāju viedokli, kuri bija par jauna ģerboņa radīšanu, nevis par pagastu esošo ģerboņu pārveidošanu. Kaut arī ģerboņa izveidošana bija jūtīga tēma, tomēr rezultātā mākslinieka un jaunpiebaldzēna Laimoņa Šēnberga dāvātais novada simbols ir vienkāršs, saprotams un ne mazāk oriģināls kā abu pagastu ģerboņi.

Runājot par kultūras dzīves norisēm novadā, gribas jautāt: „Cik daudz vispār ir novadu ar tik plašu pasākumu plānu?” Par gaumi, protams, vienmēr strīdas un arī strīdēsies. Bet, manuprāt, ja vien cilvēks pats nav negatīvisma pilns, tad starp abu kultūras namu, tautskolas, baznīcas, pensionāru klubīņu, tagad arī Lietišķās un tēlotājmākslas studijas un Jauniešu centra piedāvātajām aktivitātēm un pasākumiem katrs var sev ko atrast vai nu kā skatītājs, vai kā dalībnieks. Arī sporta aktivitātes pamazām atdzīvojas. Drīzāk nevajadzētu pieļaut, ka novada pasākumi savā starpā sāktu konkurēt, jo aktīvo apmeklētāju ir tik, cik ir. Konkurence pati par sevi jau nav slikta, tikai šajā gadījumā finansētājs viens un tas pats.

Mans novēlējums būs ne tikai nākamajiem deputātiem, bet arī darbiniekiem, jo atmiņā palicis kāda mūsu novada domes darbinieka teiktais: „Deputāti nāk un iet, bet darbinieki paliek!”

Nākamajiem deputātiem novēlu neaizmirst, ka īstenais darba devējs esat nevis paši sev, bet gan novada iedzīvotāji. Tāpēc izprotiet viņu situācijas, vajadzības un strādājiet iedzīvotāju interesēs!

Paldies deputātiem par sava darba izvērtējumu!

A. Kikere

Baisās deportācijas

1949. gada marta deportācijas bija Padomju Savienības okupācijas iestāžu veikta masveidīga Baltijas valstu iedzīvotāju izsūtīšana uz attāliem PSRS reģioniem 1949. gada 25.—28. martā. Deportācijās, kuras slepeni tika sauktas par operāciju „Krusta banga” izsūtīti apmēram 90 000 Baltijas valstu iedzīvotāju, gandrīz puse no viņiem no Latvijas.

1949. gada 29. janvārī tika pieņemts pilnīgi slepens PSRS Ministru padomes lēmums, kurā bija noteiktas Baltijas valstu izsūtāmo kategorijas: 1) kulaki un viņu ģimenes, 2) bandītu (partizānu) un nelegālistu ģimenes, kā

arī notiesāto un nošauto bandītu ģimenes locekļi, 3) legalizējušies bandīti un viņu ģimenes locekļi, kuri turpina nodarboties ar pretpadomju darbību, 4) bandītu atbalstītāju ģimenes locekļi. Lēmumā bija norādīts, ka nepilngadīgie un darba nespējīgie ģimenes locekļi netiks pakļauti izsūtīšanai, bet viņi var brīvprātīgi doties līdzī savām ģimenēm, taču praksē tā nenotika - tika izsūtīti visi ģimenes locekļi, kas izsūtīšanas brīdī bija mājās. Rezultātā 28,6 % no izsūtītajiem bija bērni līdz 16 gadu vecumam.

Lai arī akcija tika gatavota lielā slepenībā un vietējie darbinieki, kam bija jāpiedalās par ceļa rādītājiem un īpašumu uzskaitītājiem, tika instruēti tikai dažas stundas pirms operācijas sākuma, tomēr bija informācijas noplūde un diezgan liels skaits potenciālo izsūtāmo paslēpās. Izsūtīšanu veica 9-10 cilvēku grupas ar to komandieri priekšgalā.

Atšķirībā no 1941. gada jūnija deportācijām, kad pieaugušie vīrieši tika atšķirti no ģimenēm un ieslodzīti nometnēs, šoreiz ģimenes netika izšķirtas.

Lielākā daļa izsūtīto nonāca Irkutskas apgabalā (25 834 cilvēki), Omskas apgabalā nonāca 22 542 cilvēki, Tomskas apgabalā - 16 065, Krasnojarskas novadā - 13 823, Novosibirskas apgabalā - 10 064, bet 5451 cilvēks nonāca vistālākajā izsūtījuma vietā - Amūras apgabalā.

Latvijā izsūtāmo sarakstus 13-15. martā apstiprināja apriņķu izpildkomiteju priekšsēdētāji un 17. martā LPSR Ministru padome pieņēma lēmumu „Par kulaku ģimeņu izsūtīšanu no Latvijas PSR”.

No Latvijas izsūtīja 9147 ģimenes, kas tika klasificētas kā kulaki, tajās bija 29 252 cilvēki un 3841 nacionālistu ģimeni (12 881 cilvēks). Absolūtais vairākums izsūtīto bija lauku iedzīvotāji. Faktiskais izsūtījumā pabijušo skaits bija lielāks par 25. martā izsūtīto skaitu, jo izsūtītajiem vēlāk pievienojās ģimenes locekļi, kas brīvprātīgi vai piespiedu kārtā devās pie tiem. Ieskaitot arī bērnus, kas dzima izsūtījumā, pavisam 25. marta izsūtīšanas sākumā izsūtījumā atradās 44 191 Latvijas iedzīvotājs.

Latvijas iedzīvotājus izveda uz Amūras, Omskas un Tomskas apgabaliem. Ceļā uz izsūtījuma vietām piedzima 6 bērni, 183 cilvēki gāja bojā. Izsūtījumā gāja bojā 4941 persona, kas sastāda 12% no visiem izsūtītajiem.

Sagatavoja **A. Kļere**.

Latviešu karavīri

Visā pasaulē kļūst leģendas par latviešu karavīru varonību. Tomēr jāatceras, ka bieži vien mūsu karavīriem nebija izvēles, zem kuriem karoties. Arī Otrā pasaules kara cīņās tika ierauti ap 250 tūkstoši latviešu. Vairāk nekā 145 tūkstoši latviešu leģionāru karoja vācu armijas sastāvā. Pārējie atradās sarkanās armijas rindās, no kuriem lielāko daļu pēc vācu armijas atkāpšanās uz Kurzemi padomju iestādes mobilizēja 1944. un 1945. gadā.

Latviešu tauta šai karā zaudēja ap 130 tūkstošiem puīšu un vīru. Šodien jāatzīst, ka kritušie sarkanarmieši gandrīz visi ir apzināti un atrodami sakoptās apbedījumu vietās, bet latviešu leģionāru kapos Lestē ir guldīti tikai kāds tūkstotis kritušo latviešu karavīru. Ja Valsts prezidents jau ilgāku laiku mēģina samierināt abās karojošās pusēs bijušos karavīrus, tad kāpēc tiek pieļauta šāda netaisnība? Arī mēs varam kaut ko darīt, lai saglabātu kritušo leģionāru - piebaldzēnu piemiņu.

Pirmajā pasaules karā un atbrīvošanas cīņās kritušo piebaldzēnu piemiņai ir iestādīta ozolu birze, bet ne leģionāriem, ne nacionālajiem partizāniem Jaunpiebalgā nav uzlikts pat piemiņas akmens. Viņi bija pārliecināti, ka savas dzīvības atdod par brīvu un neatkarīgu Latviju, un bija gan kristīti, gan iesvētīti Jaunpiebalgas draudzē.

Tas pats būtu sakāms arī par politiski represētajiem, ku-

ri uz mūžīgiem laikiem palika Sibīrijas plašumos.

Tuvojoties latviešu leģiona atceres dienai 16. martam, būtu beidzot laiks noskaidrot kritušo leģionāru - piebaldzēnu vārdus un viņu piemiņai uzcelt pienācīgu pieminekli. To pašu ir pelnījuši arī nacionālie partizāni. Lai saprastu motīvus, kāpēc tik daudzi latvieši stājās leģionā un karoja vācu uniformās, pietiek iedomāties, ka jums ir uzbrucis laupītājs, kurš laupa un spīdzina jūsu tuviniekus. Tāda Baigajā gadā bija padomju vara un sarkanā armija. Nemeklēsim pierādījumus nekur tālu, tie ir tepat, Gaujmalā, kur 1941. gada vasarā tika nodedzināta Draudzes skola un nošauti skolotāji Zāliši. Tad uzrodas kāds cits, kurš dzen prom šo laupītāju, un protams, ka jūs iesiet viņam talkā, lai ātrāk tiktu vaļā no šī nelieša. Pēc visa Baigajā gadā pieredzētā daudzi piebaldzēni arī stājās latviešu leģionā un vēlāk cīnījās nacionālo partizānu rindās. Tāpēc 16. martā atcerēsimies un sveiksim mūsu novadā dzīvojošos bijušos leģionārus un viņu ģimenes! Neļausim pazust leģionāru garam, jo viņi ir ierakstījuši neizdzēšamu, varonības un pašai dzīvības pilnu lapaspusi mūsu neatkarīgās un brīvās Latvijas vēsturē.

Ja kādam ir zināmi kritušo leģionāru - piebaldzēnu vārdi vai apbedījuma vietas, lūdzu par to ziņot Piebalgas Latviešu biedrībai Jaunpiebalgā, Gaujas ielā 4.

PLB priekšsēdētājs **J. Mājenieks**

Par likteni, dzīvi un vaļaspriekiem

Sazinājos ar Ojāru Lēģeri un ciemojos Dārziņa ielā, kur tiku laipni uzņemta. Daudzās mājas rindīnā, bet Lēģeru māju var atšķirt pēc pedantiski koptā dzīvžoga, kas veidots kā sētiņa. Par to garāmbraucot arvien priecājos. Ar mājas saimniekiem nācu runāties par dzīvi. Vairāk ar Ojāru. Par pārdzīvoto, par to, kā jauni cilvēki cīnījās pret padomju varas nodibināšanu un kā tas viss pagrieza likteņus un mainīja dzīves gājumu. Ojārs atļāva ieskatīties savā dzīvesstāstā, ko iespējams uzrakstīt dažās lappusēs, bet izdzīvot?! To sapratīsiet lasot.

Par dzīvi šodien. Ojārs drīz pēc aiziešanas pensijā meklējis nodarbošanos mājās. Daudzi apkārtējie jau zināja, ka jāiet pie Ojāra, ja cirvim vai izkaptij kāts vajadzīgs – Ojārs iztaisīs. Arī grābeklim zarus saliks. Pamazām sāk grebt karotes, veidot spalus nažiem, pīt grozus, gatavot kārbas tortēm. Jautāts, kā tad tiek pie laba koka, Ojārs mierīgi nosaka, ka Ivars jau tos sagādā, vēl piebilstot, ka „bērzu gan vajag bez zariem.”

Ieklausījos Ojāra un viņa sievas Virģinijas (Gitas) stāstā par pirmo satikšanos un mīlestību, par kaimiņiem lietuviešiem, par pierobežu, par baltajiem ceriņiem, par atnākšanu uz Jaunpiebalgu. Visu nekad nevar izstāstīt – ne rakstā uzrakstīt, ne grāmatā nodrukāt. Ikdienā abiem prieku dod bērni – Daira, Modris – un mazbērni – Zane, Edžus, Dace, Ieva. Un visu jau nekad nevar izrunāt. Par to var priecāties, to var sajust!

Vēsma Johansone

Ojārs Lēģeris Daži mirkli no manas dzīves

Esmu dzimis 1929. gada 29. aprīlī Jaunpiebalgas pagasta „Lielvieķeļu” rentes mājā. Vēlāk tās mājas sauca „Dūdas”. Tagad tās vairs nav, jo nodega.

Daudz no tā laika vairs neatceros. Tēvs taisīja zirglietas un brauca uz tirgu. Es gaidīju mājās, jo no tirgus pārveda kliņģerus. Vēlāk, kad man jau bija kādi četri vai pieci gadi, tēvs iegādājās zemi ap 10 ha. Tad sāka celt māju, ko nosauca par „Dzirnavkalnu”. Toreiz teica, ka tā ir jaunsaimniecība. Darba bija daudz, visi zemes darbi jāveic ar vienu zirdziņu, un ar to pašu brauca uz tirgiem līdz pat 20 km tālu. Arī man bija dažādi darbiņi pie mājas, kuri noteikti jāpaveic. Skolā sāku iet, kad man bija astoņi gadi. Toreiz gandrīz visa klase bijām vienā gadā dzimuši. Dzīvojām internātā, jo lielākajai daļai mājas bija tālu no skolas. Pašiem vien bija jātiek ar visām lietām galā. Pirms skolas jau mājās mācījāmies lasīt un arī reizrēķins bija jāzina. Pamat-skolā bija četras klases. Mārtiņskolā par skolotājiem strādāja Pikurs un Misiņa. Kamēr mācījies, tā bija četrgadīgā skola. Draudzes skolā mācījies 1942. gadā, kad vecā ēka jau bija nodedzināta. Skolu pārcēla uz Mācītājmuižu. Tur nomācījies 2 gadus. Manā laikā mācību pārzinis bija Priednieks, vēlāk viņš kļuva par mācītāju. Vācu laikā gājām dziedāt baznīcas korī.

Sekmes mācībās bija viduvējas. Uzskatu, ka mēs toreiz bijām kara laika bērni. Jau trešajā klasē bija jāmacās cita himna un pēc gada atkal cita. Vācu laikā mums viegli nebija. Gan ar pārtiku, gan ar drēbēm bija grūtības, kā jau kara laikā. Brīvajos brīžos dzīvojāmies ar kara trofejām un, tikai pateicoties veiksmei, palikām dzīvi. Puikas spēlējās ar visādiem verķiem. Man bija bail. Arī internātā bija atnests lielgabals. Labi, ka neviens nebija cietis.

1944.gadā iestājos Gulbenes valsts komercarodskolā. 1945.gada pavasarī, kad beidzās karš, bija jāšak domāt, kur tā-

lāk mācīties. Bija divas iespējas: vai nu vidusskola, vai Skolotāju institūts Cēsīs. Tā kā toreiz no institūta nebija jāiet dienēt armijā, tad tas bija ļoti svarīgi mums, zēniem, un vēl tur maksāja arī stipendiju.

Uz iestājeksāmeniem no Jaunpiebalgas uz Cēsīm braucām ar zirdziņu, jo nekāda cita transporta nebija. Tāpat rudenī mūs uz skolu ar visām mantām veda ar zirga pajūgu. Viss ēdamais bija jāved no mājas. Vēlāk pilsētā izsniedza pārtikas kartītes, ar kurām veikalā varēja iegādāties noteiktu daudzumu rupjmaizes (ķieģeļa). Lai to dabūtu, bija jāstāv rindā jau naktī, jo parasti visiem nepietika.

Kad vajadzēja no Cēsīm tikt mājās, tad kājām soļojām uz Amatas staciju – apmēram 12 km. Tur arī ne vienmēr izdevās dabūt biļeti. Reizēm braucām par „zaķi”. Autobusu toreiz, kas iet uz laukiem, nebija. Vēlāk – Piebalgas patērētāju biedrībai bija automašīna, ar kuru reizēm brauca uz Cēsīm pēc precēm, tad ar to mums no mājām atsūtīja pārtiku.

Dzīvojām privātā dzīvoklī, vienā istabā četri studenti. Malķa bija jāgādā pašiem, tāpēc krāsni kurinājām tikai reizi nedēļā, bet bija normāli. Saimniecei vīrs bija prom. Saimniece Plētiņnie kuras dzīvojām. Skolā daudz sportojām, sevišķi ziemā slēpojam un pavasarī skrējām krosu. Ārpus mācību stundām notika treniņnodarbības fizikultūras skolotāja vadībā. Cēsīs toreiz arī notika visas republikas ziemas sporta sacensības.

Bija mums nodarbības, kurās iepazināmies ar svarcelšanu un boksu. Vispār institūtā bija ļoti labs un draudzīgs kolektīvs, skaitījāmies studenti. Starp mums bija pat tādi, kas karojuši frontē. Karš bija beidzies, bet sevišķi mierīgi nebija. Pasniedzēji bija arī no Krievijas. Nevarēja pieļaut, ka *šitie* mācīsies par skolotājiem, kuri nav īpaši uzticami. Bija iesūtīti *draugi*, lai nodibinātu organizācijas.

Visas mācības bija pakļautas Staļina tētiņa diktatūrai, kas visiem mācību spēkiem nebija pieņemami.

Tā nu sanāca, ka 1948.gadā tiku iesaistījies pagrīdes organizācijā „Mazpulku savienība” un „Mazais latvis”, kas darbojās Skolotāju institūtā, vidusskolā, Priekuļu tehnikumā un citur. Doma jau bija laba, bet bijām jauni un nepieredzējuši, tāpēc ilgi darboties mums nebija lemts. Bija iesaistīti cilvēki no Priekuļu tehnikuma. Rīgā bijām aptuveni 30. Pateica, ka jāaiziet uz pārrunām. Tad vēl pat nesapratu, kas tās būs par pārrunām. Muļķības jau arī bija galvā, ka jāgāž padomju vara.

1948.gada maijā beidzām trešo kursu un sākās eksāmeni. Daļu jau bijām nokārtojuši, kad 28.maija vakarā pie mums dzīvoklī ieradās divi varas pārstāvji, lika paņemt dokumentus un aizveda mūs abus ar saimnieces dēlu Ilgvaru. Sākumā nekas drūms nerādījās, bet, kad ieveda Pils ielā kādā priekšstelpā, katru nolika savā kaktā uz grīdas, kur bija apsardze ar automātiem, tad *sabrūka* pasaule. Šoks bija neapraķstāms!

Otrā dienā visus, bijām vairāk nekā desmit, sasēdināja kravas mašīnā uz grīdas un veda uz Rīgu. Tā mēs nokļuvām Stabu ielas čekas mājā. Vācu laikā bija lasīta grāmata „Baigais gads”, tā ka *garīgais* bija galīgi zem nulles. Sākumā ievietoja divvietīgajā kamerā vienu pašu. Kameras izmēri ~2,5m x 3m bez logiem, pie griestiem elektriskā spuldze ~ 200W.

Režīms tāds: pa dienu aizliegts gulēt, naktī jāguļ uz muguras, rokas virs segas. Kamerā divas lāviņas un spainis, ja personīgās vajadzības. Kameras bija pagrabā visa garā koridora abās pusēs, kā vēlāk noskaidrojās, to sauca par „Dubļu ielu”, jo vietām pilēja ūdens. Tā tur nosēdēju viens pāris nedēļas, tikai dažas reizes pa naktīm veda augšā uz pratināšanu. Tad atveda kādu vecāku vīru, kurš teica, ka viņam Rīgā bijusi lielākā mašīnrakstīšanas skola. Palika labāk, jo bija, ar ko parunāt, lai gan viņam reizēm no pārdzīvojuma viss ar prātu nebija kārtībā. Vēlāk pārvietoja uz lielāku kameru. Tur man iznāca gulēt blakus slavenam sociāldemokrātam Fricim Menderam, kurš gandrīz pie visām varām bija sēdējis cietumā. Tā pamazām sāku saprast, kas

notiek un kas mūs sagaida. Vēl tur bija tāda pati neliela izmēra kamera, gandrīz hermētiski noslēgta, kurā atrados neilgi. Kad tur ielaida, priekšā jau bija kādi desmit cilvēki, gandrīz kaili, un gaiss viss miglains. Jautāju - vai te ir pirts? Visi sāka smieties, jo izrādījās, ka tā ir tāda kā uzgaidāmā telpa, kamēr izmeklētāji atpūšas. Visiem tur vietas nepietika, lai apsēstos uz grīdas, kur bija nomesti divi lupatu matračī. Zem tiem bija brūns no blak-tīm, to tur bija tūkstošiem.

Čekas pagrabos sabiju vairāk nekā divus mēnešus, kamēr beidzās pirmā izmeklēšana. Izrādījās, ka esam grupā ap 30 cilvēku. Visi jauki, lielākā daļa skolēni, arī meitenes.

Pēc tam no Stabu ielas pārvietoja uz centrālcietuma pirmo korpusu. Tur kameras bija lielas un vienā reizē bijām ap 30 cilvēku. Tanī laikā logiem vēl kastes bija priekšā, ne tikai restes. Tad nu pēc ilgāka laika atkal varēja redzēt dienas gaismu un pat kādu zaļu koku. Garastāvoklis mazliet uzlabojās.

Kamerā visi bijām *politiskie*, dažādi, citi jau bijuši lāgerī Sibīrijā. Lai būtu kārtība, ievēlējām vecāko - Maksī Cālīti. Man bija uzdevums ātri apgūt morzes ābeci un kļūt par *funkeri*. Ar to arī visu to laiku nodarbojos. Tas gan bija stingri aizliegts, un, ja noķēra, tad karceris kā likts, bet man laimējās, un, ja kas, citi brīdināja.

Toreiz režīms bija tāds, ka mēs neko no tā, kas notika ārpusē, nezinājām. Ne laikraksts, ne tīrs papīra gabaliņš vai zīmulis nedrīkstēja būt. Kad beidzās izmeklēšana, tad atļāva pienesumus, un reizēm no tiem izdevās *nočiept* kādu avīzes gabaliņu vai sviestpapīru (pergamenta) gabaliņu. Kamerā kārtība bija laba. Nolēmām, ka pienesumos dalīsimies ar visiem, arī ar tiem, kam atļautās pārtikas paciņas dažādu iemeslu pēc nebija. Protams, ja kāds to negribēja, varēja arī nedalīties. Man arī vecāki, kad nu varēja, šo to atveda, tā ka ar pārtiku cietumā varēja iztikt. Lai dabūtu kādu informāciju, tika nolemts izdot žurnālu. Tā formāts apmēram 10x15 cm. Sastāvēja no divām vai trijām lapām ar humora nodaļu, saucās „Ar smaidu cilpā”. Sviestpapīrs tika nomazgāts un izgludināts, pēc tam sašūts. Rakstīšanai tika izmantots ķīmiskā zīmuļa kodoliņa gabaliņš, kuru nostiprinājām slotas zara galā. Galvenais izdevējs bija Maksī Cālītis. Žurnāliņš tika noslēpts tualetē aiz ventilācijas restēm. Uz turieni reizi dienā veda visus stāva kameru iemītniekus. Informācija ar morzi tika nodota uz citām kamerām, kā arī atpakaļ. Tas bija *funkera* darbs. Žurnāliņu izdevām vairākus mēnešus, kamēr es tur biju. Vēlāk Sibīrijā lāgerī satiku kādu, kas zināja stāstīt, ka tad, kad to atklājuši, Cālīti pataisījuši par invalīdu. Vēl veči mani brīdināja, ka lāgerī būs problēmas ar bojātiem zobiem. Ja sāks sāpēt, tad nu arī bija jāsap, ka sāp, tad aizveda pie zobārsta un izrāva, protams, bez narkozes.

Kamerā spēlējām šahu. Figūriņas bija izgatavotas no maizes.

Mūsu grupai tiesa sākās oktobra sākumā, un notiesāja 1948. gada 19. oktobrī. Tiesāja kara tribunāls, pēc panta 58.1a. un 58.1b. Tas ir - par dzimtenes nodevību. Piesprieda 25 gadus labošanas darbu lāgerī un vēl papildus sods - 5 gadi izsūtījumā. Tas jau bija iepriekš zināms, jo ļoti reti kam iedeva mazāk.

Tā nu bija jāsāk taisīties ceļā uz Sibīriju. Pirms nosūtīšanas visus veda nofotografēt. Man vīri samācīja, lai mēģinu izkustēties, kas arī neuzkritoši izdevās. Tā es vēl pāris mēnešus paliku, kamēr pārējos jau aizsūtīja. Nākošreiz, kad veda fotografēt, bija līdzī trīs sargi, tāpēc neko vairs nevarēja darīt.

Mūs sadzina lopu vagonā, labi, ka bijām tikai *politiskie*. Tas bija decembrī, sāka jau piesalt, vagoni neapkurināms. Uz nārām gulēšanai vietas pietika tad, ja gulējām visi uz sāniem kā silķes mucā. Es šeit sadraudzējos ar Jāni Grundmani no Zantes. Viņš jau agrāk bija pabijis lāgerī Kamčatkā, zelta raktuvēs.

Ceļā ēšanai iedeva maizes gabalu un sālītu zivi. Labi, ka Jānis pateica, ka to nedrīkst ēst, jo ūdeni iedeva tikai pēc pāris dienām. Man bija uzmeties sastrutojis augonis uz astes kaula. Nevarēju vairs mierīgi gulēt, kļuva arvien sliktāk. Tad Jānis ņēmās

mani ārstēt. Saplēsa savu kreklu, kad tas augonis pārtrūka. Teica, ka vismaz pus litrs strutu tur bija, tā viņš mani izglāba.

Šajā vagonā braucām līdz Maskavai, tur mūs izformēja un pēc dažām dienām salika „Stolipina” vagonā, un sūtīja tālāk. Tajā gar vienu malu koridors ar sargiem, otrā pusē boksi ar restotiem logiem. Te jau bija labāk nekā lopu vagonā.

Nākošā pietura mums bija aiz Urāliem - Novosibirskā. Tur pārsūtīšanas cietumā mūs ielaida lielā kamerā, kurā nāras gar sienām trīs stāvos. Neviena nebija, tikai mēs, latvieši, kādi padsmīti cilvēki.

Otrā rītā mūsu kamerā ielaida kādus simts lietuviešus, kas bija braukuši vagonos tieši no Lietuvas. Visiem vēl līdzī daudz mantu un pārtikas. Bija viņiem viens, kas mācēja latviski, un tā mēs iepazīnāmies. Savas mantas viņi salika kameras vidū, vienā kaudzē. Tūlīņ kamerā tika ielaisti tā saucamie *blatniji*, krievi, kādi padsmīti. Viņi pieprasīja lietuviešiem pusi no visām mantām, citādi atņemšot visu. Tā viņi lāgeri mēdza darīt, bet šoreiz pārrēķinājās, jo lietuvieši bija stipri un spēcīgi. Sākās kautiņš, visiem zemē vietas nepietika. Kas nu kuram gadījās pie rokas, krūzīte vai karote, un tā pa visām nārām trīs stāvos. Galvenais, ka viens otru nepazīna un sitās jau arī savējie. Ilgi tas tā nevilcās, jo saskrēja sargi ar šaujamašīnām pie restotām durvīm. Bet tie *blatniji* krievi tika padzīti zem nārām. Sargi tad viņus izveda no kameras, bet vēlāk lāgerī citi par viņiem zobjās, ka lietuvieši un latvieši viņus zem nārām padzinuši.

Tā nu pēc vairāku nedēļu ceļojuma nonācām galā - Taiše-tas trasē. Nometne atradās pa vidu starp Taišetu un Bratsku. To bija cēlušī japāņu gūstekņi, kurus palaida mājās, un mēs ieņēmām viņu vietu. Tie bija atjaunojuši dzelzceļa līniju un sākuši būvēt ciematu.

Sākumā mūs vēl katru dienu darbā nedzina, bet viegli nebija pierast pie pusbada stāvokļa. Pēc kāda laika mūs saformēja pa brigādēm, iedeva drēbes, tām piešuvām numurus (uz muguras un pie biksēm), mans numurs bija T- 405, un uz darbu. Man ar Grundmani Jāni laimējās, nokļuvām brigādē, kur par brigadieriem bija latvietis - Laimonis Širants. Tā bija celtnieku brigāde. Bijām vairāki latvieši, lietuvieši, ukraiņi un citi.

Celām guļbūves - mājas no frēzētiem balķiem. Drīz vien ap-guvām visus celtniecības darbus, tad arī varējām izpildīt normas un saņemt mazliet vairāk maizes. Kaut gan visu laiku tikai viena doma - par ēšanu. Gadā mums bija atļauts rakstīt uz mājām divas vēstules krievu valodā. Man tā valoda bija ābece līme-nī, bet ātri vien iemācījāmies. Vēlāk varēja šad tad saņemt no mājām paciņas ar pārtiku. Tad sākās visādas lietas, jo mēs negribējām dalīties ar *blatnijiem*.

Mēs turējāmies kopā trīs - es, Jānis un Edgars Īvāns no Vānes. Mēs bijām nosūdzēti priekšniecībai, ka taisāmies bēgt. Uz darbu ejot, mūs trīs izsauca un nostādīja kolonnas beigās. Sargus brīdināja, lai mūs speciāli uzmana, arī ar suņiem. Tā pagāja ziema, nāca pavasaris, un mūs iespundēja būrī. Tas ir vienā nometnes stūrī zem sargtorņa zemē ierakts laukums no balķiem ar mazu lodziņu un bez apkures. Tur mēs ar Jāni un Edgaru tri-jatā pavadījām visu vasaru, jo uz darbu vairs nelaida. Nemaz negribas to laiku atcerēties, tas bija viens no drūmākajiem.

Rudenī mūs pārveda it kā uz soda nometni dziļā taigā (me-ža). Darbs bija tikai meža izstrādē. Mani savāca divi vīri meža zāģēšanas brigādē. Ukrainis Sergejs Kotko un mordvīns Toļiks Ņesterovs. Viss bija roku darbs. Viņi jau bija spīci savā darbā. Man bija pie kokiem jāatrok sniegš, ap metru biezs, lai var no-zāģēt. Pēc tam ar cirvi jānocērt zari. Sākums nebija viegls, jo norma pa trim 15 m3 sagarināta materiāla. Brigadieris bija krievs Petrovs, kurš arī sākumā gribēja *piežniegt*, dodot mazāk *paikas* nekā pārējiem. Tad mani darba biedri, kuriem izrādījās ir arī šā-da tāda teikšana, mani aizstāvēja un panāca, ka saņemam visi vienlīdzīgi. Vēlāk izrādījās, ka viņi reizēm pa naktīm iet izpa-līdzēt virtuvē pavāram, kur dabū paēst lieku zupas porciju.

Sākumā uz darbu tālu nebija jāiet, varbūt kāds kilometrs. Mežā auga vairumā priedes, arī dažas lapegles. Zemākās vietās nedaudz eglei līdzīgas (pihtas) un dažas ciedras.

Uz darbu, protams, kolonnā pa pieci. Priekšā un aizmugurē konvojs ar automātiem. Vienmēr brīdināja: solis pa labi, solis pa kreisi, skaitās bēgšana, un konvojs pielietos ieročus bez brīdinājuma. Mežā tika izcirstas stigas un ik pa simts metriem viškas (sargtorņi), kuros stāvēja sargi.

Klimats tur bija ļoti kontinentāls. Ziemā bija auksts, nekādu atkušņu, kā novembrī sasala, tā līdz maijam. Reizēm aukstums līdz -50°C. Uz darbu bija jāiet līdz -40°C tas ir, ja tāda t' uz visas trases. Pie -50°C nolaidās migla un tūlumā neko nevarēja redzēt.

Vasarā laiks bija jauks, reizēm pat karsts. Būtu jau labi, ja nebūtu to knišļu, saucās „moška”. Viņi sākās maijā un bija ka biezs līdz novembrim, kad sāka salt. Strādāt varēja tikai maskās. Maiss uz galvas un tīkliņš pirms acīm, lai var redzēt. Tā visu vasaru.

Tā roku darbu nostrādājām vairāk nekā gadu. Jāni Grundmani ieskaitīja meža izvedēju brigādē. Balķus veda ar zirgiem un vēršiem. Darbs bija grūts, un lopiņi švaki, tāpēc nevarēja izpildīt normu, un līdz ar to pašam mazāk *paikas*. Mums izdevās Jāni dabūt savā brigādē. Un tā mēs atkal bijām kopā. Drīz sākās pārmaiņas. Cirsma atveda pārvietojamu elektrostaciju un elektriskos zāģus. Tie bija ap 20 kg smagi ar diviem rokturiem.

Elektrostacija varēja darbināt sešus zāģus. Meža gāzēji bijām divas brigādes, tad nu katrā pa trim elektriskiem zāģiem. Mums arī vienu iedeva, un sākās pavisam cits darbs. Manējie jau gan no paša sākuma dabūja to meža gabalu, kur auga labākie koki, tāpēc arī normas izpildīt bija vieglāk. Priedes bija slaidas, vidēji no 3-5 m3 un vairāk. Visresnākais koks, ko nozāģējām, bija sausa priede apmēram 10m3.

Ar elektriskiem zāģiem daudz kas mainījās. Vairs nebijām atkarīgi no brigadiera. Agrāk, ja viņš gribēja, varēja jebkuru novest izmisumā. Iedeva neasu cirvi vai zāģi, ka neko nevarēja padarīt, un vakarā maizi nesaņēmi, un tā jo tālāk, jo trakāk. Bija pat gadījums, kad viens vācietis izskrēja no kolonnas, lai nošauj, jo nevarēja to izturēt.

Gadījās mežā arī dažādi nelaimes gadījumi. Toļiks sazāģēja kāju, un man bija jāiet viņa vietā. Vēlāk arī Jānis strādāja ar elektrisko zāģi. Tā mēs tur salasījāmies kopā vairāki latvieši. Par elektrīki strādāja Kārlis Grants. Viņš bija strādājis Maskavā – kremli par elektrīki. Kā feldšeris ar somiņu, kurā bija marles saites, jods un dažādas tabletes, uz mežu mums līdzī nāca Gustavs Rauskiņš (bija mācītājs). Vēl man izdevās savā kompānijā dabūt gulbenieti Arvidu Lazdiņu, kuram nebija paveicies ar dar-

bu. Bija arī vecāks vīrs Jānis Ķīsis, bijušais piekrastes zvejnieks.

Vēlāk arī pie trešā zāģa mūsu brigādē sāka strādāt latvietis Laimonis Bloks no Padures. Tāpat reizēm pēc darba vai svētdienās pie mums atnāca vēl citi latvieši, kas bija mūsu nometnē. Alfons Kalniņš arī bija pie mums. Ar tiem smagajiem elektriskajiem zāģiem nostrādājām pāris gadus. Man vienu zāģi lielā aukstumā sabojāja krītošs koks. Gribēja pat *piesiet lietu*, ka esmu vainīgs. Pateicoties Kārlim Grantam, tiku sveikā cauri, jo viņš pierādīja priekšniecībai, ka tāda aukstumā metāls paliek trausls un ātri lūst. Tad mums atveda vieglos elektriskos zāģus, kādus lieto vēl tagad. Uzradās arī meža traktori KT. Vairs nevajadzēja kokus sagarināt uz vietas, bet ar traktoriem tos izveda pie krautuves, kur sazāģēja.

Pēc Staļina tētiņa nāves un pēc Berija vispār viss izmainījās. Vakaros vairs neslēdza ciet barakas. Restes paši no logiem izņēmam. Sāka teikt, ka mēs par darbiem saņemsim naudu, kurā tiks ieskaitīta personīgā kontā. Protams, tikai 50% no nopelnītā, jo atskaitīja par apsardzi, apģērbu, ēšanu utt. Tad nu mēs varējām paprasīt vakarā no sava rēķina vairākas porcijas biežputras, tādēļ nebijām pusbadā. Paziņoja, ka visa nometne pārīet uz saimniecisko aprēķinu, līdzīgi kā „Ļespromhoz”.

Man paziņoja, ka 1954.gada 8.oktobrī lieta ir pārskatīta un sods samazināts uz 10 gadiem. Sākās Nikitas Hruščova valdīšanas laiks, arī režīms daudz vieglāks, jo vietējā vara pati sākumā bija apjukusi. Mums bija tā, ka tiem, kas strādāja meža darbos, ja normas bija izpildītas, tad par trīs dienām vienu pielika klāt.

Tā kā nauda mums skaitījās, bet dabūt to nevarējām, radās iespēja, un mēs ar Jāni Grundmani iegādājāmies akordeonu. Paši jau nekādi muzikanti nebijām, bet speciālisti atradās, un instrumentu reizēm izmantojām vietējiem pasākumiem.

Darbs mežā nebija no vieglajiem, pat tad, ja bijām pačduši. Mazākās neuzmanības varēja bēdīgi beigties, un palīdzības nekādas. Biju apsaldējis muguru, jo *kroņa* apģērbs īss, tāpēc, darbos visu laiku noliecoties, mugura reizēm palika plika, bet sals darīja savu. Tā nu sāku sūdzēties, un, mazliet pietēlojot, ar Gustava Rauskiņa palīdzību tiku pie vieglāka darba. Mani norīkoja par brāķeri. Tas ir, dienas beigās vajadzēja visu to, ko bija darbos brigādes sazāģējušas, samērīt un samarķēt pēc sortimenta. Uz darbu nācās iet arvien tālāk, jo tuvākais mežs izzāģēts, beidzot gājām ap 5 km. Gustavam sodāmība gāja uz beigām, un viņš dabūja atļauju darbā iet bez apsardzes. Viņam vajadzēja lāgera priekšnieka meitu no rīta aizvest uz skolu un vakarā atpakaļ. Jābrauc ar vēršiem ap 3 km. Tad nu viņš varēja tikt arī ciema veikaliņā, kaut gan tas nebija atļauts. Viņš riskēja, un, kad mums ko vajadzēja, atveda.

Turpinājums nākamajā numurā

Lauku ziņas

Grozījumi noteikumos par darījumiem ar piena kvotu

Saņemta informācija par izmaiņām piena kvotas noteikumos, tāpēc atgādinu, ka šobrīd atļauta noma, pirkšana un pārdošana. Termiņš ļoti īss – 2013.gada 20. marts.

Nomāt var tad, ja esošā kvota 100% izpildīta. Šis ir vienreizējs darījums, pēc tam kvota atgriezīsies iepriekšējam īpašniekam.

Pērkot kvotu, ir pieņemts, ka, ja kvota nebūs izpildīta, tad par nopirktās kvotas daļu sankcijas netiks uzliktas.

Cūku audzētājiem

Cūku kustības kopsavilkums ir dokuments, kurā atspogu-

ļo cūku kustību novietnē attiecīgajā periodā (kustība par katru mēnesi, piemēram: 01.01.2011. - 31.01.2011.).

Turētājam katru mēnesi ir jāaizpilda cūku kustības kopsavilkums par cūku kustību novietnē un līdz **nākamā mēneša 10. datumam jānosūta Datu centram** datu ievadei (piemēram, cūku kustības kopsavilkumu par jūniju aizpilda un iesūta no 1. jūlija līdz 10. jūlijam).

Veidlapā obligāti jānorāda novietnes numurs. Ganāmpulku īpašniekiem, kuriem ir reģistrētas vairākas cūku novietnes, jāaizpilda cūku kustība atsevišķi par katru novietni.

Ja turētājs cūkas audzē tikai paša vajadzībām, tad cūku kustības kopsavilkumu ar īpašu atzīmi „pašpatēriņš” iesniedz Datu centrā mēneša laikā pēc cūku pirmreizējās ievietošanas novietnē un turpmāk kopsavilkumu par katru iepriekšējo pusgadu iesniedz mēneša laikā pēc 1.janvāra un 1.jūlija.

Veidlapas pieejamas Lauksaimniecības datu centra mājas lapā vai pie LDC speciālista reģionos, vai pie novada lauku attīstības konsultanta. Detalizētāka informācija pie Lauksaimniecības datu centra speciālistes Vijas Paegles (mob. 29464964).

Informatīvs seminārs lauksaimniekiem un lauku uzņēmējiem

20.martā plkst. 10.00 Jaunpiebalgā, Gaujas ielā 4, novada domes zālē

Tēmas :

Par novada aktualitātēm – Jaunpiebalgas novada domes priekšsēdētājs Laimis Šāvējs.

Vērtīga un labi uztverama informācija no Valsts ieņēmumu dienesta - Iveta Dreimane –

VID Cēsu nodaļas konsultante.

Par valsts un ES atbalsta iespējām 2013.gadā u.c. jautājumiem – Valters Dambe –

LLKC Cēsu nodaļas biroja vadītājs.

Vēl iespējama informācija no Hipotēku bankas un firmas *Scan- Plast Latvia* piedāvājums lauksaimniecībai, atkritumu apsaimniekošanai, notekūdeņu attīrīšanai, zivsaimniecībai, dārziem un parkiem.

Informatīvs seminārs mežsaimniekiem

27.martā plkst. 10.30 Jaunpiebalgas novada Zosēnu pagasta „Jūrniekos” (Zosēnu pagasta pārvalde)

Tēmas:

Firmas „Hedera” sēklu piedāvājums šā gada pavasarim.

Noteikumi par koku ciršanu mežā – Taurenes nodaļas mežzinis **Ivars Alksnītis**.

Par meža aizsardzības pasākumiem un ārkārtas situācijas izsludināšanu mežā un ES atbalsta pasākumu „**Meža ekonomiskās vērtības uzlabošana**” - **Laila Šestakovska** no MKPC Cēsu nodaļas.

Visi novada puķu draugi un „zaļo pirkstiņu” īpašnieki aicināti plkst.10.30 Zosēnu pagasta „Jūrniekos” iepazīties un iegādāties firmas „Hedera” piedāvātās sēklas.

Meža apsaimniekošanā ir ļoti daudz kļūdu un nesakārtotu lietu arī Jaunpiebalgas novadā, tādas ziņas sniedz virsmežniecība. Lai labāk saprastu likumdošanu un labotu kļūdas, aicinām mežu īpašniekus apmeklēt informatīvo semināru, kas norisināsies Zosēnu pagasta „Jūrniekos” no pulksten 11.00 līdz 13.00.

Tuvojas platību maksājumu iesniegšanas laiks

Tuvojas aprīlis, platību maksājumu iesniegšanas laiks, tādēļ, lūdzu, dodiet ziņu par izmaiņām, t.i., kuri šai pavasarī sniegs pieteikumus elektroniski vai vispār nesniegs, vai arī tos vēlēsies saņemt paši Lauku atbalsta dienestā Valmierā Mūrmuižas ielā 18. Pārējiem LAD klientiem no Jaunpiebalgas novada, pamatojoties uz sarakstu, iesnieguma veidlapas un kartes atveidīšu. Atgādinu, ka par jaunām, nomas vai citādi iegādātām platībām informācija jāizsūta Lauku atbalsta dienestam, lai laikus sagatavotu kartes par tām.

Maija Ķīkere,

Jaunpiebalgas novada lauku attīstības konsultante

Mob. 29131170

Traktortehnikas apskates grafiks Jaunpiebalgas novadā 2013.gadā

Jaunpiebalga	26.04.	10.00	03.07.	13.00	Roci, pie meh. darbnīcām
	26.04.	11.00			Jēci, pie pienotavas
	26.04.	14.00			Viņķi, pie meh. darbnīcām
	26.04.	16.30	03.07.	14.00	Pie ugunsdzēsēju depo
Zosēni	29.05.	14.30	14.08.	14.00	Melnbārži, pie meh. darbnīcām

Traktortehnikas īpašnieki savu traktortehniku var uzrādīt arī Priekuļos, Dārza ielā 12 klientu pieņemšanas laikos. Vairāku traktortehnikas vienību īpašniekiem ieteicams izņemt rēķinus pirms tehnisko apskašu veikšanas. Rēķinus iespējams saņemt katru otrdienu Priekuļos, Dārza ielā 12 109. kabinetā. Informācija pa tālruni 6 41 30004. Skatē jāuzrāda derīga OCTA polise traktortehnikai, kā arī derīga vadītāja apliecība.

Izcenojumi par traktortehnikas tehnisko apskati:

1.Traktortehnika	Ls 11.42
2.Speciālā traktortehnika(ekskavatori, buldozeri, greideri u.t.t.)	Ls 16.92
3.Traktortehnikas piekabe	Ls 8.52
4.Izbraukums pēc klienta norādītās adreses	Ls 0.40/km

Ar pilnu Amatas, Cēsu, Jaunpiebalgas, Līgatnes, Pārgaujas, Priekuļu, Raunas un Vecpiebalgas novadu aptverošu traktortehnikas apskates grafiku var iepazīties novada mājas lapā www.jaunpiebalga.lv/

Skolas ziņas

Dalība video konkursā "Cieni sevi un citus internetā":

Ilze Lapīna, Līna Kurzemiece, Elvis Elksnis, Jūta Pūpola, Karīna Astašova, Linda Anzone, Kristīne Seržāne (visi 11.kl.). Skolotāja **I.Elksne**.

Starpnovadu latviešu valodas olimpiāde:

Alise Lazdiņa - 3.vieta (8.b kl.). Skolotāja **Z. Althabere**.

Piedalījās: Armanda Azace, Amanda Zariņa (abas 8.a kl.). Skolotāja **J. Glāzere**.

Santa Hofmane, Dāvis Černovs (9.kl.). Skolotāja **A. Ķīkere**.

Starpnovadu olimpiāde ķīmijā:

Agnese Smilga - 2.vieta (12.kl.), **Elīna Zariņa - 3.vieta** (9.kl.), **Sigita Klava - atzinība** (9.kl.), piedalījās - **Edgars Dapševičs** (9. kl.), **Andris Podiņš** (10. kl.). Skolotājs **A.Ratiņš**.

Vizuālās un vizuāli plastiskās mākslas dienas radošais konkurss:

Elīna Drulle, Dagnija Goldberga, Monta Graudiņa, Marta Brence (visas 6.kl.). Skolotāja **B.Kalniņa**.

Starpnovadu olimpiāde ģeogrāfijā:

Ēriks Jerumāns, Andra Pētersone (abi 11.kl.), **Brenda Beķere** (10. kl.). Skolotāja **R.Gansone**.

Mazo muzikālo kolektīvu konkurss - skate Rīgā:

Haralds Šrēders, Artis Peilāns (abi 6.kl.), **Armanda Azace, Sabīne Blūma, Amanda Zariņa, Jānis Guņko** (visi 8.a kl.), **Andra Annemarija Krūmiņa** (8.b kl.), **Edgars Dapševičs** (9. kl.).

Izcīnīta 1. pakāpes 3.vieta! Skolotājas **M. Viksna, Dz. Viksna**.

Zinātniski pētniecisko darbu konference Jaunpiebalgas vidusskolā:

Kintija Kundrate (12. kl.) – 1.vieta, sk. **V. Johansone**,

Namejs Pauga (12. kl.) – 1.vieta, **Jānis Vilders**,

Anna Petkēviča (12. kl.) – 2.vieta, sk. **D. Rubene**,

Ketija Osīte (12. kl.) – 3.vieta, sk. **Rudīte Jaksta**,

Pauls Dikmanis (12. kl.), **Dace Vējiņa** (12. kl.), **Ieva Znota** (12. kl.) – 3.vieta, sk. **J. Glāzere**,

Vita Pokovba (12. kl.) – atzinība, **Silva Smiltiece**.

Starpnovadu sacensības novusā:

Mārtiņš Mickevičs (6. kl.) – 1.vieta, **Agita Zariņa** (8.b kl.) – 1.vieta. Skolotāja **S.Vlodare**.

Starpnovadu olimpiāde latviešu valodā un literatūrā:

Lauma Makare (12. kl.) – 1.vieta, **Ilze Lapīna** (11. kl.) – 3.vieta,

Elvita Potapova (10. kl.) – atzinība. Skolotājas **J.Glāzere, Z.Althabere**.

Starpnovadu strībola sacensībās Varīņos:

Izabella Kvecko, Viktorija Brikmane (abas 6. kl.) – 1.vieta, **Agija Ābelniece** – 1.vieta. Skolotājs **Dz. Ziediņš**.

Starpnovadu olimpiāde matemātikā:

Kristīne Baltkaula (6. kl.) – 3.vieta, **Elvis Dapševičs** (7. kl.) – 2.vieta.

Skolotājas **I. Bērziņa, R. Jaksta, I. Ciekurzne**.

Starpnovadu olimpiāde mūzikā:

Edgars Dapševičs (9. kl.) – 3.vieta. Skolotāja **M.Viksna**.

Starpnovadu volejbola sacensībās:

Arta Glāzere, Klinta Āboliņa, Valters Fetings, Andris Aleksandrs Krūmiņš, Deniss Koltašovs, Klāvs Dulķis, Jēkabs Brasavs (visi 9.kl.), **Agita Zariņa** (8.b kl.) – 3.vieta. Skolotāja **S.Vlodare**.

Starpnovadu olimpiāde krievu valodā:

Lauma Makare, Kintija Kundrate – 1. vieta (abas 12.kl.).

Piedalījās **Elīna Millere** (6. kl.).

Skolas komandai skatītāju simpātijas balva. Skolotāja **I.Balode**.

Sagatavoja **A.Ratiņš**.

No 25. februāra līdz 1. martam Jaunpiebalgas vidusskolā notika **atvērto dur-**

vju nedēļa.

Vecākiem un ikvienam interesentam bija iespēja iepazīties ar skolas darbu, vērot mācību stundas, sarunāties ar skolēniem, skolotājiem, skolas vadību, apmeklēt ārpusstundu nodarbības un iepazīties ar ēdināšanas sniegtajiem pakalpojumiem vidusskolā. Paldies visiem, kuri izmantoja šo iespēju un atnāca, pārliecinājās, iepazīnās un pateica atzinīgus vārdus, kā arī deva vērtīgus ierosinājumus mūsu kopīgajam darbam nākošajā mācību gadā! Ceru, ka šī ir ļoti laba tradīcija, kuru turpināsim arī tālāk.

Direktores vietnieks izglītības jomā
Arnīs Ratiņš

Atvērto durvju nedēļā vecāki tika laipni aicināti apmeklēt nodarbības arī pirmsskolā un stundas sākumskolā, kā arī uz individuālām sarunām ar mācību priekšmetu skolotājam, audzinātājam un skolas sociālo pedagogu.

Šo iespēju izmantoja - pirmsskolā divi vecāki, sākumskolā – pieci vecāki. Viena māmiņa apmeklēja un nogaršoja skolā gatavotās pusdienas.

Par pusdienām - lūgums vecākiem mājās pārrunāt bērna ēšanas paradumus un apzināties, ka par katru bērna ēdienreizi (1. – 4. klasei) tiek samaksāts no Jaunpiebalgas novada budžeta vai valsts līdzekļiem. Vai protam novērtēt pasniegto ēdienu?

Paldies par atsaucību māmiņai Judītei Seržānei, kura apmeklēja mācību stundas visos vecuma posmos – gan pirmsskolā, gan sākumskolā, gan arī vidusskolā!

Paldies atsaucīgajai Dārtas vecmāmiņai Rutai! Paldies visiem par labajiem vārdiem un vēlējumiem turpmākajam darba dienām! Tikai kopīgi paveiktais nesīs gandarījumu par katra bērna izaugsmi.

Nākamajā gadā gaidīsim jūs daudz kuplākā pulcīnā!

Informāciju apkopojā direktores vietniece izglītības jomā
Laima Upmale.

Iepazīt kamermūziku

6.februārī Jaunpiebalgas vidusskolā un pēc tam kultūras namā viesojās Ņujorkas latviešu kora muzikālais vadītājs un galvenais diriģents Andrejs Jansons kopā ar pieciem Latvijas Mūzikas akadēmijas jaunajiem studentiem. Viesi iepazīstināja skolēnus ar kamermūziku un tās skaņējumu. Šoreiz bija arī kas neparasts – stundu garajā nodarbībā tika iesaistīti arī skolēni.

Priekšnesumā piedalījās pieci jaunie mākslinieki, spēlējot oboju, klarneti, flautu, fagotu un mežragu.

Mākslinieki šoreiz vēlējās jaunāko klašu skolēniem radīt priekšstatu, kas tad vispār ir kamermūzika, lai tā viņiem kļūtu kaut nedaudz saprotamāka. Tāpat daudzi bērni nemaz nav redzējuši vairākus instrumentus, tādēļ pēc priekšnesuma katram tika dota iespēja tos apskatīt, arī izmēģināt, kā skaņa top. Varēja minēt spē-

lētos skaņdarbus, arī pašiem piedalīties priekšnesumā. Neapšaubāmi, šādas praktiskās līdzdarbošanās arī visvairāk patika.

Mākslinieku izbraukumi uz Latvijas skolām tapuši ar ASV vēstniecības atbalstu. Idejas autors ir A.Jansons, kurš ASV sadarbojies ar organizāciju „Jaunie klausītāji”, kurai ir nodaļas 40 lielākajās ASV pilsētās. Kāda no šīm nodaļām vāc līdzekļus, lai varētu iepazīstināt ar klasisko mūziku skolēnus, kuriem profesionālā mūzika nav pieejama. Šīs idejas īstenošanā palīdzēja arī Mūzikas akadēmijas rektors A.Sīmanis.

Paldies māksliniekiem par jauko, atraktīvo priekšnesumu!

Sagatavoja **A.Ķīkere**.

”ROKAS DARBA NEBIJĀS...”

Šīgada projektu nedēļa (no 4.līdz 8.februārim) pirmsskolas grupās bija veltīta tēmai „ROKAS DARBA NEBIJĀS...”.

Ko tad mēs darījām? Vairāk strādājām dažādus rokdarbus, iesaistījām vecākus materiālās bāzes pilnveidošanā. Darbošanās iznāca ne pa jokam.

„Knīpuču” mazie pirkstiņi meistarīgi veica dažādus līmēšanas darbiņus un pat bija sapīnuši kakītiņus ūsas. Arī vecāku darbiņi bija interesanti un darināti ar īpašu mīlestību.

„Saulēnu” grupiņas bērni bija kļuvuši par adatas pavēlniekiem un izšuvuši katrs sava vārda pirmo burtiņu, arī pagatavojuši jaukas sirsniņas. Toties vecāku uzdevums bija pagatavot savam bērnam mīkstu vingrošanas riņķīti.

„Vinnija Pūka” grupas bērni bija sevišķi čakli pastrādājuši: izšuvuši puķes un sirsniņas, sašuvuši mīkstu rotaļu lāciņus, pinuši dažāda veida pīnītes, iemācījušies tapot un adīt uz pirk-

stiem, kā rezultātā tapa kleitas un šalles, domātas lēllēm. Vecākiem bija konkrēts uzdevums - uzadīt savam bērnam lentu. Tā mums noderēs, atveidojot ciparus, burtus, figūras. To mēs varēsim sarullēt, ar to mēs varēsim kaut ko aptīt un vēl citādi darboties.

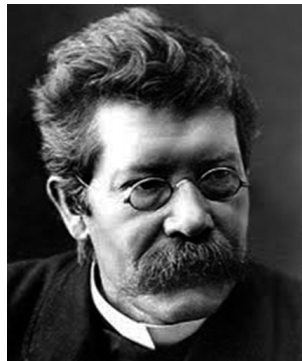
„Sprīdīšu” grupiņas bērni ar līmes un dažādu materiālu palīdzību bija pagatavojuši dzīvnieciņus, satīnuši dzijas puķītes, iemācījušies piešūt pogu un pagatavojuši skaistas rotas. Paldies arī vecākiem, kas nāca talkā ar savām idejām un pagatavoja dažādas lietišķas grupiņai!

Visus darbiņus apskatīt un jaunas idejas smelties varēja izstādē.

Jums un mums pirkstiņi čakli kustējās! Paldies visiem par atsaucību!

„Vinnija Pūka” grupas skolotāja **Ilva**

Starptautiskā dzimtās valodas diena Jaunpiebalgas vidusskolā

Starptautiskā dzimtās valodas diena ir 1999.gada novembrī UNESCO izveidota dzimtās valodas piemiņas diena, kuru katru gadu atzīmē 21. februārī. Tās izveidošanas mērķis ir veicināt valodu un kultūru daudzveidību, jo aptuveni puse no valodām ir apdraudētas.

Dzimtā valoda veido saikni, kas vieno pagātni, tagadni un nākotni, uztur piederību savas tautas tradīcijām, taču īpaši spilgti

valoda dzīvo rakstniecībā. Šogad Starptautiskās dzimtās valodas dienas devīze - „Trāpīt laikā”, un tā veltīta izcilajam latviešu rakstniekam Rūdolffam Blaumanim, kuram 1. janvārī atzīmējam 150. dzimšanas dienu. R. Blaumanis vienmēr bijis aktīvs sava laika sabiedrisko norišu, cilvēcisko tikumu un kaislību vērotājs un vērtētājs. Kopš Blaumaņa dzimšanas cits citu nomainījuši trīs gadsimti, izaugušas piecas paaudzes, bet rakstnieka daiļradē aplūkotās problēmas ir būtiskas un aktuālas arī mums, tādēļ var teikt, ka R. Blaumaņa 19.gadsimta beigās un 20. gadsimta sākumā sarakstītie darbi arī šodien „trāpa laikā”.

Jaunpiebalgas vidusskola- viena no 66 iestādēm Latvijā, kur notika šai dienai veltīts pasākums ar daudzveidīgu programmu. Skolotāju izpildījumā skanēja dziesma no populārās R. Blaumaņa izrādes „Skröderdienas Silmačos”. 7. klases skolniece Me-

gija Staškēviča klātesošos priecēja ar dzējoli „Brenča pavasara vēstneši”. Pēc pasākuma atklāšanas zālē skolēni devās uz klāsim, lai skolotāju vadībā pildītu dažādus uzdevumus, kas saistīti ar R. Blaumaņa personību un daiļradi, saliktu attēlu puzzles un atpazītu, kura darba ilustrācijas tās ir, kā arī iepazītu ekrānizētos darbus. 7. klases skolēni ilustrēja noveli „Nāves ēnā”.

Aptaujājot skolēnus, noskaidroju, ka pasākums viņiem šķitīs interesants, jo iegūta jauna informācija (piemēram, R. Blaumaņa pseidonīms Puliers, rakstniekam 3 vārdi- Rūdolfs Kārlis Leonīds, Sviesta kino), pārsteigusi skolotāju sagatavotā dziesma, ir prieks, ka arī mūsu skola pievienojusies šai aktivitātei, pasākums vispār ļoti patīcis, skolēni sapratuši, ka diezgan daudz jau zina par Rūdolffu Blaumani, patīcis strādāt komandā. Sajūtas ir pacilājošas, novērtējot latviešu rakstnieka R. Blaumaņa devumu latviešu valodai un kultūrai, jutušies pacilāti un patriotiski noskaņoti, kopīgiem spēkiem veiksmīgi tikuši galā ar visiem uzdevumiem.

Paldies Egilam Johansonam par nofilmēto videomateriālu, jo tas šoreiz bija obligāts!

Gaidīsim atkal nākamgad 21.februārī un būsim aktīvi dzimtās valodas dienas dalībnieki!

Latviešu valodas un literatūras skolotāja **Jolanta Glāzere**

Jaunas iespējas vecākiem un ģimenēm

„*Vispirms atbrīvojiet Bērnu no privātīpašuma jūtām,*

pēc tam dāvājiet zināšanas.

Tā būs izglītība.

Vispirms norobežojiet Bērnu no ļaunuma,

pēc tam tuviniet zināšanām.

Tā būs izglītība.

Vispirms maziniet Bērnā skaudību,

pēc tam pievērsiet viņa uzmanību

zināšanām

un tad saasiniet šo uzmanību.

Tā būs izglītība.

Vispirms uzariet Bērna patību,

pēc tam sējiet viņā zināšanas.

Tā būs izglītība.

Vispirms audziniet Bērnu,

pēc tam māciet viņu.

Tā būs izglītība.”

Š. Amonašvili, 2009

Šie vārdi ir vēltīti kā aicinājums skolotājiem, kas ikdienā strādā bērnodaržos un skolās, veicot tiešo izglītības darbu ar skolēniem, bet šoreiz vēlētos rosināt vecākus un ģimenes ieklausīties savās domās un vēlmēs, kas saistītas ar jūsu bērnu skolas gaitām, ar tām saistītām veiksmīgajām norisēm un neatrisinātām problēmām.

Kā liecina novērojumi, vecāku reakcija uz dažādām bērna problēmsituācijām skolā ir ļoti atšķirīga. Ir vecāki, kas vienkārši gaida, kad viss norims un atrisināsies pats no sevis; ir vecāki, kas metas risināt problēmas, vainojot citus – skolotājus, sliktus draugus, sabiedrību, ministriju utt.; ir vecāki, kas, izdzirdot vārdus „vecāku sapulce”, jūtas vienmēr vainīgi un bailīgi... Šķiet, ka vismazākā daļa vecāku ir tie, kas spēj iesaistīties sava bērna skolas dzīves problēmās bez pārmetumiem sev un citiem, drosmīgi atzīst arī savas kļūdas un neveiksmes, sadarbojas ar visām iesaistītajām pusēm meklējot risinājumus, vārdu sakot, vecāki, kas apzināti vai neapzināti piekrit teicienam: „Par labiem vecākiem nepiedzimst, par tādiem kļūst!”

Ja atpazināt sevi kā vienu no aprakstītajiem vecākiem un jums ir **vēlme mainīties vai arī dalīties savā līdzšinējā pozitīvajā pieredzē**, tad tiek aicināti radoši, aktīvi, atbildīgi un apzinīgi vecāku pulkā!

Pirms diviem gadiem, 2011.gada jūnijā, sapulcējoties grupai domubiedru no Rīgas, Jelgavas, Tukuma, Jaunpiebalgas un citām Latvijas pilsētām un novadiem, tika izveidota biedrība **Latvijas vecāku kustība**, kas kā galveno īstenojamo uzdevumu izvirzīja mudināt vecākus rīkoties un

sadarboties, lai attīstītu bērniem draudzīgu un piemērotu (atbilstošu) izglītības sistēmu, kā arī mērķus:

* radīt drošību un skaidrību, informējot vecākus par iespējām iesaistīties skolas vides attīstībā, organizēt apmācības un seminārus; saprotami izskaidrot atšķirīgos valsts/pašvaldību lēmumus un rīcību;

* apkopot un izplatīt informāciju par dažādiem bērnodaržiem un skolām;

* mudināt vecākus: 1) izvēlēties vispiemērotāko skolu saviem bērniem, 2) sadarboties un iesaistīties skolas vides izveidē, 3) izveidot jaunus bērnodaržus un skolas.

Aizvadītajos divos gados „Latvijas vecāku kustība” tikusi pārstāvēta dažādās darba grupās LR Izglītības un zinātnes ministrijā; ir veikta vecāku viedokļu apkopošana par aktuāliem jautājumiem izglītībā un to izplatīšana plašsaziņas līdzekļos; notikusi dalība „Vecāku foruma 2012” organizēšanā un līdzdalība konsorciā ar 8 citām vecāku nevalstiskajām organizācijām Latvijā; noris vecāku un skolotāju apmācību organizēšana u.c. (*plašāka informācija par biedrību „Latvijas vecāku kustība” www.tautasskola.lv*)

Pašreiz biedrība „Latvijas vecāku kustība” kopā ar Igaunijas mācību centru „Hea Algas” un Lietuvas konfliktu novēršanas asociāciju īsteno „Nordplus Adult” līdzfinansētu vecāku izglītošanās un sadarbības projektu „Parent education and co-operation Project Parent-to-Parent” („Vecāku izglītības un sadarbības projekts Vecāks-Vecākam”). Projekta galvenais mērķis - vecāku izglītošanās (izaugsmes), sadarbības un atbalsta centra izveide (*plašāka informācija par „Open parents” projektu: www.openparents.lv*).

16. un 17. februārī veiksmīgi aizritēja pirmais treniņseminārs **par vecāku izaugsmes centru izveidi**, kas pulcināja kopā vecākus no dažādām Latvijas pilsētām un novadiem: Rīgas, Jelgavas, Ozolniekiem, Kuldīgas, Glūdas, Dobeles, Tukuma, Talsiem un Olaines, arī no Jaunpiebalgas - skolas vecāku padomes pārstāve V.Žigure un jauniešu centra pārstāve I.Leite.

Divu dienu mācībās vecāki apguva praktiskas zināšanas vietējo centru izveidē un vadīšanā, komunikācijas un sarunu organizēšanā, komandas veidošanā un konfliktu risināšanā. Mācības tika organizētas, izmantojot neformālās pieaugušo izglītošanās metodes, kas teorētiski saņemtās zināšanas nostiprina ar praktiskiem treniņiem, lomu spēlēm un vecākiem aktuāliem uzdevumiem. (foto no aizvadītā semināra <http://www.openparents.lv/vecaku-treninseminars-16-17-februaris-2013/>)

Šis ir vecāku – līderu mācību pirmais posms, kam sekos četru sestdienu praktiskie treniņi, kurus vadīsīm mēs, vecāki, paši, trenējoties uzstāšanās, pārrunu un grupu vadīšanas prasmēs, kā arī apgūstot ve-

cākiem svarīgas zināšanas bērnu audzināšanas un izglītošanas jomās.

Aizvadītā semināra laikā viena no pilnvērtīgākajām aktivitātēm bija vecāku izaugsmes centra darbības plāna izstrādāšana, izvirzot tuvākā un tālākā laika posmā īstenojamus mērķus, kas saskan ar vietējās nozīmes aktualitātēm vecāku izglītošanās jomā.

Mums, Jaunpiebalgas novada vecākiem (un visiem iedzīvotājiem!), vecāku centrs jeb „**Vecāku izaugsmes studija**” Jaunpiebalgā

o risinās ģimeņu/vecāku un skolas savstarpējās komunikācijas un sadarbības problēmas;

o būs viegli pieejams vietējām ģimenēm, kā arī skolotājiem un jebkuram interesentam, palīdzot risināt svarīgus jautājumus bērnu audzināšanas un izglītošanas jomās, nepieciešamības gadījumā tikšanās reizēs pieaicinot speciālistus un konsultantus;

o rīkos ģimeņu un vecāku tikšanās, pieredzes apmaiņas un pašpalīdzības grupas, diskusijas, seminārus un apmācības.

Jo arī mums - vecākiem, skolotājiem, visiem pieaugušajiem – jāatzīst, ka bieži vien mēs kļūdamies, daudz ko nesaprotam, nezinām, jo īpaši saskarsmē ar bērniem un pusaudžiem, kā arī nesaskaņo un konfliktu reizēs pieaugušo starpā. Te vietā būtu pārfrāzēt raksta sākumā citēto Š.Amonašvili atziņu:

Vispirms atbrīvojiet Sevi no privātīpašuma jūtām,

pēc tam dāvājiet zināšanas Citiem.

Tā būs izglītība.

Vispirms norobežojiet Sevi no ļaunuma,

pēc tam tuviniet zināšanām Citus.

Tā būs izglītība.

Vispirms maziniet Sevī skaudību,

pēc tam pievērsiet Bērna uzmanību zināšanām

un tad saasiniet šo uzmanību.

Tā būs izglītība.

Vispirms uzariet Sevī patību,

pēc tam sējiet Bērnā zināšanas.

Tā būs izglītība.

Vispirms audziniet Sevi,

pēc tam māciet Bērnu.

Tā būs izglītība.”

Mūsu apmācības „Open parents” projekta ietvaros vēl turpināsies, bet darbs pie Jaunpiebalgas „Vecāku izaugsmes studijas” izveides var jau sākties, tāpēc ļoti gaidīsim jūsu – **vecāku, skolotāju, jauniešu un citu interesentu** - domas, idejas, ierosinājumus, kā arī apkoposim jaunpiebaldzēnu visaktuālākās problēmas, kas gaida risinājumus.

Inese Leite, Vita Žigure

un Jaunpiebalgas vidusskolas vecāku padome e-pasts: vitazigure@inbox.lv

Ceļojums no ziemeļiem līdz Āfrikas svelmei

Jaunpiebalgas vidusskolas sākumskolas kolektīvs mūs, pensionārus, iepriecināja ar uzvedumu, kurš tika gatavots Ziemassvētkiem un vēlreiz, jau pēc kāda laika, atkal parādīts.

Tajā piedalījās gandrīz visi sākumskolas skolēni. Jauks bija zāles izkārtojums, visi jutāmies vienoti – gan dalībnieki, gan skatītāji. Skolēni, ģērbusies savos uzveduma tērpos, sēdēja skatuves priekšā uz spilventiņiem un pirmajās divās krēslu rindās. No zāles pa grupiņām devās uz skatuvi rādīt priekšnesumu. Visi kopā apceļojām daudzas pasaules valstis, sākot ar Somiju ziemeļos un līdz pat Āfrikas svelmei dienvidos, kur eglīšu vietā aug palmas. Skolēni gan ar tērpiem, gan dziesmās un dejās parādī-

ja dažādu tautu kultūru. Beigās tomēr secināja, ka mūsu eglīte ir visjaukākā.

Koncertam beidzoties, katram skatītājam dāvināja konfekti ar sirsniņas attēlu. Koncertu atklājot, Laima teica: „Mēs jums dāvināsim prieku!” To patiesi arī guvām, dāvātu no visas sirds.

Ir labi, ka šis koncerts tika parādīts atkārtoti. Tā sagatavošana ieguldīts liels darbs un izdoma.

Paldies skolotājiem un vecākiem, visiem dalībniekiem! Jūsu visu kopīgi ieguldītais darbs mums, skatītājiem, sagādāja neviltotu, īstu prieku!

Pensionāru klubīņa „Harmonija” vārdā **Ida Bērziņa**

*Kad gulbji aizlido, tad trešā dienā snigs,
Bet visgrūtākās mums būs, šīs dienas trīs-
Bez sniega un bez gulbjiem debesīs.*

I.Ziedonis

Pavadot dzejnieku Imantu Ziedoni mūžībā, nāk atmiņā pagājušā gadsimta astoņdesmito gadu beigas. Latvijas gaisā jau virmoja brīvības vēsmas. Tās radīja arī dzejnieki, kuri bieži vien, nevarēdami publicēt savas dzejas, tās rokrakstā izplatīja tautā. Tā kādreiz darīja Ojārs Vācietis un droši vien Imants Ziedonis rīkojās tāpat. Tai laikā pretspars latviešu neatkarības centieniem bija milzīgs un to radīja tā sauktā „migrantu armija”. Tie bija cilvēki, kuri neapzinājās ne savu tautu, ne dzimteni. Vēl joprojām no viņu mutes izkan pieprasījumi automātiski piešķirt Latvijas pilsonību un katram pilsonim tad ierakstīt pasē tautību - latvietis. Tas tikai pierāda, ka viņi neko nav sapratuši. Diemžēl sastopami arī latvieši, kuri nezina un arī nevēlas izzināt savas dzimtas saknes.

Pirms dažām dienām manās rokās nonāca rutiņu papīra lapa ar rokrakstā rakstītu I. Ziedoņa dzeju. Tā varētu būt rakstīta pirms aptuveni 25 gadiem un izplatīta, vairākkārt pārrakstot. Iespējams, tādējādi kāds ir pielicis, atņēmis vai izmainījis kādu vārdu, bet Imanta Ziedoņa doma latviešu tautai būs saprotama vienmēr.

Veltījums

Un tā kā jums nekad nekas nav atņemts,
Tad jūs arī nezina, kā raud ežu bērni,

Kad jūs ezi nesat cepurē
Tā kā jums nekad nav bijis māju,
Tā nezina, kā sāp kokam, kad to cērt
Durvju priekšā.
Jūs esat atrautas lapas.
No kura koka?
Vai jūs pazīstat pilādža ciņu ar mošķiem?
Vai jūs esat no tā ozola, kas sniegā lapas nenomet?
Jūs esat lapas vispār- visu koku lapas un neviena koka.
Ozolu lapas guļ uz zemes, uz savām zilēm.
Lazdu lapas uz saviem riekstiem.
Kādu koku lapas jūs esat?
Jūs esat putni, kam vienalga, kur ligzdu vīt.
Mana ķīvīte dēj olas tikai pelēkās smiltīs.
Mans ērglis sēž klintīs, un bezdelīgas pažobelē.
Jums vienalga, kur bērnus perēt.
Jūs esat vārnas ķīvīšu ligzdās.
Jūs esat pīles kaiju ligzdās.
Sveša zeme var maizi dot,
Sveša zeme var prieku dot,
Bērniem bikses, kreklus un cepuri dot.
Uzvaras ilūziju dot.
Neviena zeme nevar radītāja mieru dot.
Mieru dod tikai Tēvu zeme.
Un, kad jūs mirstiet, caurvējš kauks jūsu zārkos.

Dzejas tekstu no rokraksta pārrakstīja un sakārtoja pēc sava prāta un saprašanas **J.Mājenieks**

Gavēnis – sevis pārbaudīšanas laiks

Ticīgu cilvēku dzīvē februārī sākās gavēņa laiks. Tā sākums šogad bija 13. februārī – Pelnu trešdienā – un beigas – Lieldienās, 31. martā.

Gavēnis nav tikai atturēšanās no gaļas ēdieniem, kā dažkārt tiek uzskatīts. Visas tradicionālās kristīgās konfesijas uzsver, ka gavēnis galvenokārt nozīmē garīgo vērtību izvērtēšanu.

Gavēņa laiks ir četrdesmit dienas pirms Lieldienām. Tas ved mūs pretim baznīcas pašiem lielākajiem svētkiem – kristus Augšāmcelšanās dienai. Lai tiktu līdz šim priekam, mums jāiziet cauri sagatavošanās procesam, kam ir liela jēga, tādējādi rodam iespēju arī labāk iepazīt sevi pašu.

Gavēšana, kas tiek ievērota šajā laikā, var būt dažāda. Gadsimtiem ejot, tā tika definēta kā stingrāka, vairāk disciplinēta diēta, izslēdzot „sātīgākus” ēdienus, tādus kā gaļa, olas un piena produkti. Līdz ar

šādu gavēni tiek ievērotas citas atturības disciplīnas, lai veicinātu koncentrēšanos uz Dieva lietām un dvēseles veselību. Piemēram, daudzi kristieši atsakās skatīties televīziju šajā laikā. Šīs disciplīnas parasti ir daļa no Gavēņa laika stingrākā režīma, no kura vissvarīgākā daļa ir pavadīt vairāk laika pielūgšanā un veltīt vairāk uzmanības Svēto Rakstu studēšanai.

Jebkurā gadījumā gavēnim vajadzētu mūs aizvest līdz Lieldienām ar patiesu prieku, nevis nonīkušus un ar domu, ka nu atkal varam nodoties ikdienas bezrūpībai, pārmērīgai ēšanai u.tml.

Viena no gavēņa iezīmēm ir arī izvērtēt vidi, kurā dzīvo, saprast, ko pats sliktu esi darījis, kas ir nepieņemams apkārtējos, saprotot, ka vienmēr ir dota iespēja kaut ko mainīt. Dvēseles līmeni tie ir tikumi. Gavēņa laikā varam pārdomāt, kādi tikumi mūsos ir un kādu nav. Gavēnis

ir garīgais ceļojums, kas noslēdzas ar Lieldienām.

Katrs no mums uz šīm lietām raugās dažādi. Runājot par dievkalpojumiem, ir tādi, kas samērā regulāri tos apmeklē, bet daudzi to dara vien Ziemassvētkos, Lieldienās, Vasarsvētkos. Lai vai kā, bet visi, kas pabijuši Jaunpiebalgas Svētā Toma evaņģēliski luteriskajā baznīcā, būs sastapušies ar **mācītāju Intaru Jonīti**. Šajā Lieldienu gaidīšanas laikā arī uzrunāju mācītāju.

-Nedaudz iepazīstiniet ar sevi!

- Esmu no Cēsīm, mani vecāki nāk no Raunas. 1994.gadā pabeidzu Smiltenes tehnikumu, tad Jelgavā Lauksaimniecības universitātē studēju ekonomiku, šo augstskolu pabeidzu 2000.gadā. Pēc trim gadiem uzsāku mācības Lutera akadēmijā pastoraļajā plūsmā. Uzskatu, ka šis mācību laiks – 4 gadi – bija ļoti vērtīgs, lai pārbaudītu

savu patieso aicinājumu. Pēc mācībām 2008.gadā sekoja ordi-nācija. Viss tas process likās loģisks un dabisks, ja Dievs pie kā-dām lietām darbojas, viss notiek. Taču ne jau vienmēr viss no-tiek viegli, bet tu saproti zīmes, ko tev dod, arī savu aicinājumu.

Kad es ienācu baznīcā, es jau Kristu savā dzīvē biju ierau-dzījis kā absolūti centrālu. Reti kad cilvēki nāk pie Dieva caur vieglajiem dzīves brīžiem. Man tie bija smagie dzīves jautāju-mi, kas jārīcina. Pēkšņi man kaut kādas lietas sastājās kopā. Es gāju uz baznīcu ar konkrētu mērķi, ka gribu kristīties un iesvē-tīties, tādēļ apmeklēju iesvētes mācības, bet jau būdams tāds pār-liecināti ticīgs cilvēks, kas tic Kristum. Tas gan nav ikdienišķi, jo parasti cilvēki nāk uz baznīcu, piemēram, ar vēlmi kristīt bēr-nus. Taču tas ir vienalga, kāda iemesla dēļ cilvēks nonāk līdz baz-nīcai, galvenais, ka Dievs viņu te ir atvedis.

Gāju uz Cēsu Jāņa draudzi, šis ceļš arī bija zīmīgs, kāpēc tie-ši tur. Pēc iesvētes mācībām notika saruna ar mācītāju Kristu Kal-niņu, viņš man vaicāja, vai negribu iet studēt uz Lutera akadē-miju. Es atbildēju, ka noteikti nē, jo neesmu ne cienīgs, ne arī saredzu sevī kādas dāvanas šajā jomā. Zināju vien to, ka man vieta ir draudzē, kāpēc tas manā dzīvē ir svarīgi. Taču šis kate-goriskais nē ... Es tā visu pārdomāju, ja tas ir Dieva prāts... Vie-nīgais veids, kā es varētu savu dzīvi papildīt nodzīvot, ja es pie-dzīvoju un izdzīvoju to aicinājumu, kas man paredzēts.

Gāju uz akadēmiju ar pārliecību, ka nedarišu neko, lai sek-mētu Dieva nodomus, ja viņam tādi ir, ka es varētu kalpot. Es negāju arī uz atvērto durvju dienām, lai iepriekš nerastos priekš-stats, kurš pasniedzējs ir autoritāte, bet kurš varbūt nav tik la-bi uzlūkots. Biju brīvs no šiem priekšstatiem, apzināti ejot šā-du ceļu.

Tā šie četri gadi rezultējās tādā dabiskā iznākumā. Mācību laiks bija saspringts, bet piesātināts, ļoti dziļš. Tē nu es esmu.

Tiku nosūtīts kalpošanā uz Vecpiebalgas draudzi. Pašlaik ap-vienoju kalpošanu abās vietās – gan Vecpiebalgā, gan Jaunpie-balgā. Dzīvoju Liepā, kur man ir arī vecāku mājas, tad nu iz-nāk braukāt. Bet par to esmu daudz domājis, ļoti novērtēju katru reizi, kad esmu ceļā, varu to nepilno stundu brīvi domāt, jo nebūtu nav viegli saspringtajā ikdienas ritmā atrast kādu laiku ti-kai sev. Protams, vislabāk būtu, ja mācītājs kalpotu vienā drau-dzē un turpat arī dzīvotu, taču dzīvē viss notiek citādi.

- Cik aktīva ir Jaunpiebalgas draudze? Svētkos baznīca ir pilna ar ļaudīm!

- Cilvēks tieši caur draudzi var piedzīvot Dieva klātbūtni. Nav tik svarīgi, liels vai mazs ļaužu pulciņš ierodas uz dievkalpojumu, kaut tas būtu ērgelnieks, mācītājs un viens draudzes locek-lis, taču droši zinām, ka Dievs noteikti būs ieradies, jo tā ir vie-ta, kur Viņš vienmēr apsoliņies būt!

Dievkalpojumi notiek kā ierasts - ik svētdienu pulksten 12.00.

- Šovasar gaidāmi divi lielāki pasākumi saistībā ar baznī-cu?

- Vispirms jau Kristīgās mūzikas festivāls no 28. līdz 30.jūni-jam. Bet 12.jūlijā sakarā ar baznīcas restaurācijas pabeigšanu svi-nīgā pasākuma ietvaros notiks arī lielais dievkalpojums patei-cībā Dievam par visu, kas ir izdarīts pie Jaunpiebalgas dievna-ma atjaunošanas. Paveikts patiešām daudz, liela pateicība gan baznīcas atbalsta fondam, gan ziedotājiem. Vēl gan ir darāmais pie baznīcas āra teritorijas sakārtošanas. Ceram un ticam, ka tas jūlijā būs skaists pasākums!

Sarunājās **Aija Ķīkere.**

Vēlreiz publicējam ziedotāju sarakstu

Paldies par precizējumiem, papildinā-jumu ziedojumos!

Ilze, Andrejs, Liene, Lāsma, Līga Alk-sniši, Raitis Apalups, Elmārs Marģers Api-nis, Ieva Aprāne, Jānis Aprāns, Dace, An-dis Avotiņi, Rasma, Arnolds Avotiņi (ASV), Ingrida Ābola, Ivars Ābelnieks, Līga Āboliņa, Guntra Babre ar ģimeni, Ag-ris, Mārīte Baķi, Ilze Berga, Ida Bērziņa, Līga Bērziņa, Juris Blaus, Pārsla Blāķis, Ilga Bobrova, Valda, Jānis Boļi (ASV), Ilo-na Budule, Anna Burjote, Ilga, Marga Ce-ras, Dzintra Ciekurzne, Velta, Jānis Cie-kuržņi, Dzintars Daļeckis, Valda Dene, Sil-va Dolmane, Valentīna, Guntars Dolma-ņi, Ināra, Jānis Dūklavi, Ilga R. Ferstere, Li-āna Eglīte-Kuškeviča, Guntis Gailītis, Mā-ra Goba, Guntis Gončoronoks, Andrejs Ie-viņš, Madara Intenberga, Ainārs Intenbergs, Ilga, Andris Jansoni, Mārīte Jansone, Ha-rijs Jaunzems, Elza Biruta Jemse, Vēsma, Egils Johansoni, Ilze Jundze-Lundegran, Inese Jundze-Steinere, Džeimijns un Emīls Steineri, Raimonds Jundzis, Līga, Viesturs Jundži, Jautrīte, Tālavis Jundži, Uldis Ju-mejs, Maija Kalašinska, Inese Kalniņa, In-ta Kalniņa, Tekla Kalniņa, Ilona, Jānis Ka-ņepi, Rita Kaupiņa, Aija Kazaka, Kazerov-sku ģimene, Māris Kārklīšs, Jānis un Mai-ja Kārklīņi, Karina, Lotārs Kelbranti, Sar-ma, Vilnis, Jānis Kļaviņi, Astrīda Knāķe, Biruta, Jānis Knāķi, Ivars Knāķis (Čebok-

sari), Aigars Kokins, Dace Kokina-Dūklava, Austra Kokorēviča, Bruno Krū-miņš (Austrālija), Zinaida Kušķe, Pēteris Kušķis, Velta Laukubriede, Gunta, Mā-ris, Vasilijis Leimaņi, Kornēlija, Mihails Lei-maņi, Askolds Liedskalniņš, Liesma Liģere-Uķe, Venēra, Guntis Lipiņi, Inta, Ventis Lipski, Jānis Lipacis, Pēteris Lipa-cis, Maruta, Vilis Līvīni, Kristīne, Ulla, An-tonis, Edgars Logini, Ilze Biruta Loze, Pē-teris Loža, Dace Mačuka, Vilis Medvedis, Marija Meinarte, Micānu ģimene, Mā-ra Miesniece, Velta Mūrniece, Vija Nedē-ļa, Ilze, Madara, Rasa, Aivars, Jānis, Lau-ris Ontužāni, Pēteris Ontužāns, Valensi-ja Oša, Ilga Ozola, Jānis Paukštello, Ju-ris Paulovičs, Edīte Peilāne, Juris Petričeks, Aija Petrovska, Uldis Pētersons, Aivars Plotka, Natalija un Vladimirs Pozdņako-vi (Maskava), Rudīte Pūkaine, Rudīte Ra-dziņa, Marga, Andris, Arnis Razminovi-či, Jānis Razminovičs, Ilzīte Rumba, Vel-ta Saliņa, Ieva Sentivani, G.Rita Sēja, Alek-sejs Sidoraks, Elza Sietiņa, Velga Sietiņa, Gaida, Edvīns Sinkas, Jolanta, Imants Sin-kas, Aldis Spalviņš, Pēteris Spolītis, Ilmārs Sproģis, Tāivaldis Strauja, Vincents Strau-ja, Valda, Arvis Strēlnieki, Jānis Strupu-lis, Jānis Šāvējs, Laimis Šāvējs ar ģime-ni, Līga, Laimonis Šēnbergi, Guntars Štrāls, Māra, Ilgvars Tamaņi, Anna, Andris Tau-riņi, Ivars Tirans, Ādolfs Treijs ar kundzi (Hamburga), Vija Vanaga, Juris Vectirāns

ar ģimeni, Dzintra Vilks, Vija Villeruša, Laila Vittande-Prossere un Bostonas draudze, Ingvars Vittands, Jēkabs Vittands, Dainis Vuškāns, Velta Zadiņa, Rita un Aigars Zaikovski, Mētra Zeltiņa, Jānis Zvir-bulis, Jānis Žagariņš.

Pētera Avena Labdarības fonds „Pa-audze”, Jaunpiebalgas novada dome, Jaun-piebalgas Svētā Toma draudze, Rīgas La-ku un krāsu rūpnīca, SIA „Piebalgas alus”, SIA „Raunas bruģakamens”, SIA „Tai-pans”, Apgāds „Mantojums”, Jaunpiebal-gas mākslas skolas audzēkņi skolotāju San-dras Strēles un Zandas Liedskalniņas va-dībā, kori - „Muklājs”, „Jubilāte”, „Sap-nis”, „Tēvzeme”, Konektikutas latviešu skola, Mančesteras baznīcas luterāņu drau-dze (Dace Micāne-Zālīte), Point Transac-tion Systems, SIA „Lattelekom”, z/s „Jaun Mauragi”, z/s „Jaun Migļi”, z/s „Kalna Skubiņi”.

Lūdzu atsaukties, ja redzat kļūdu! Līdz maija sākumam vēl iespējami preci-zējumi! Zvanīt 29489249 (T. Jundzis) vai 26615072 (V. Johansone)

Paldies, ka ziedojat, jo vēl daudz darā-mā līdz svētkiem 2013. gada 12. jūlijā!
Konts LV11HABA 0551025061418
HABALV22 Swedbank
Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas at-balsta fonds

V.Johansone

Rīt var izrādīties par vēlu...

Vai ar tevi kaut reizi nav noticis tā, ka nākas sev sacīt: „Ir par vēlu, nokavēju, tas vairs nav atgriežams un ir pagājis!” Šī sajūta ir ļoti nepatīkama, tomēr cilvēkam nākas ar to samierināties, jo dzīve taču turpinās... Gadās nokavēt autobusu un laikā neierasties darbā, gadās aizmirst par telefona rēķina nomaksu, vai aizmirst nopirkt kādu preci veikalā, par kuru atceries tikai, pārnākot mājās. Ir nepatīkami, tomēr dzīve turpinās, un šādas situācijas liek tev turpmāk būt uzmanīgākam un apdomīgākam. Bet dzīvē ir arī gadījumi, kuros cilvēks pats apzināti sagādā sev problēmas. Dažkārt, skaidri zinādam, kā būtu jārikojas, cilvēks izvēlas citu variantu. Daudzas lietas cilvēks mēģina atlikt uz vēlāku laiku, jo pašreizējā brīdī nav īpašas vajadzības kaut ko darīt steidzīgi. Iedomāsimies sāpošu zobu, ja to nesalabo, tad pēc kāda laika nāksies no tā šķirties. Pārmest var vienīgi sev, ka ir jau par vēlu. Un kā ir tad, ja atliekam piedot viens otram, vai pieņemt otru tādu, kāds viņš ir? Rūgtums, kas krājas sirdī, aug augumā. Ar katru dienu šī barjera - atlikt - kļūst arvien nepārvaramāka. Attiecību sakārtošanas atlikšana uz vēlāku laiku ir bīstama. Var pienākt brīdis, kad to izdarīt vairs nav iespējams, jo šis cilvēks vairs nav sastopams tavā ceļā.

Tomēr pašas nopietnākās sekas savai neizdarībai un atlikšanai uz vēlāku laiku ir nesakārtotās attiecības ar Dievu. Dažkārt cilvēki domā, ka atgriešanos pie Dieva var atlikt uz vēlāku laiku. Uzskats par to, ka nožēlošu savus grēkus un atdošu savu dvēseli Dievam nāves stundā, ir pārgalvīgs. Nododoties vienīgi pasaulīgajām dzīves baudām, mēs varam nokavēt izveidot attiecības ar Dievu. Vissatraucošākais ir tas, ka var neatlikt laiku šo attiecību izveidošanai. Vienīgi Dievs zina, kur un kādā veidā mēs sastapsimies ar nāvi. Varbūt tas notiks pēkšņi! Tas ir tik reāli, tomēr cilvēki par to nesatraucas.

Dažkārt cilvēki rīkojas pavisam vieglprātīgi. Tie ir gadījumi, kad cilvēku ir uzrunājis Dieva Svētais Gars, cilvēks ir meklējis Dievu, lasījis Viņa vārdu, dzirdējis par Viņa beznosacījuma mīlestību un žēlastību, bet tomēr atliek reiz jau bijušo attie-

cību veidošanu uz vēlāku laiku. Cilvēks ir dzirdējis, kas ir Jēzus, kādēļ Viņš bijis cilvēku vidū, un cik liels ir šis upuris mūsu labā. Cilvēks ir dzirdējis par Dieva plānu. Dievs vēlas, lai ikviens pieņemtu Jēzu kā ceļu pie Dieva. Bet, aizmirstot par Dievu, vai vienkārši atliekot attiecību veidošanu uz vēlāku laiku, cilvēks pats sev nošķir Dieva svētības ienākšanu savā dzīvē. „Tad nu pārdomā, no kā tu esi atkritis; atgriezies un dari pirmos darbus. Bet, ja ne, tad Es nāksu pie tevis un nostumšu tavu lukturi no tās vietas, ja tu neatgriezies.” /Atk.2:5/

Atcerēsimies, ka Dievs ir radījis šo pasauli un mūs tajā. Dzīvojot vien tādēļ, lai būtu ērti un izdevīgi, mēs varam pazudināt sevi. Dieva griba neatsaucas uz jēdzienu „vēlāk”. Mums ir jāsaprot, ka katra diena mūsu mūžā ir kā Dieva žēlastības dāvana. Neatliksim uz vēlāku laiku attiecību veidošanu ar Dievu! Katra mūsu dzīves diena Dievam ir redzama. Katra mūsu doma un katra mūsu rīcība nepaliek nepamanīta Dieva acīm. Mūsu dzīves izvērtēšana - tiesa debesīs - notiek tieši tagad un nevis kaut kad vēlāk. „Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atmākusī Viņa tiesas stunda.” /Jņ.atkl.14:7/ Pēc tā, kā būsīm nodziņvojuši savu dzīvi, saņemsim atalgojumu pēc nāves. Mums katram nāksies stāvēt Dieva priekšā un atbildēt par to. Izmantosim žēlastības laiku, kurā Dievs dod mums iespēju izvēlēties Jēzu kā savu vienīgo glābēju. Jēzus vārdā tiek dzēsti mūsu grēki. Caur Jēzu Dievs atklāj savu raksturu, mudinot mūs būt mīlestībā vienam pret otru un ticēt savas cerības piepildījumam. Vienīgi, dzīvojot saskaņā ar Dieva gribu, mēs nodziņvosim jēgpilnu dzīvi. „Kas sēj savā miesā, tas pļaus no miesas pazušanu, bet, kas sēj Garā, tas pļaus no Gara mūžīgo dzīvību.” /Gal.6:8/ Kāda nozīme būtu tam, ja ar nāvi mūsu dzīve arī beigtos? Bet mums Dievs apsola kaut ko vairāk, mūžīgu dzīvi kopā ar Viņu arī pēc nāves. Kāpēc gan neizvēlēties to? Nekavēsimies ne mirkli un sāksim veidot attiecības ar Dievu šajā pašā brīdī! Neatliksim šo nopietno izvēli, jo vēlāk var izrādīties par vēlu.

Bībeles stundas dalībnieki Zosēnos

Iepazīsimies ar medmāsas - masieres pakalpojumiem

Senās dziednieciskās masāžas māksla neapšaubāmi ir vecākais fizikālās medicīnas veids. Manā izpratnē divas svarīgākās lietas ir pieskāriens un psiholoģija- uzticēšanās masierim, masiera kontakts ar pacientu. Atkarībā no masāžas izpildes ātruma un dziļuma tā var būt gan stimulējoša, gan nomierinoša. Ar masāžu var paaugstināt uzmanību un koncentrēšanās spēju, pārtraukt galvassāpes, atbrīvot savilkus muskuļus, likvidēt bezmiegu. Novēršot šīs un daudzas citas nepilnības, jūs noteikti iegūsiet labsajūtu visā ķermenī.

Dziednieciskais pieskāriena spēks var papildināt jebkuru ortodoksālās medicīnas jomu. Ārstnieciskai masāžai ir ļoti liela ietekme uz visām orgānu sistēmām: nervu, muskuļu, asinsrites, elpošanas, gremošanas, limfātiskās sistēmas.

Relaksējošai masāžai izmanto augu smaržīgu vielu ēterisko eļļu, ziedu un dārgakmeņu eliksīrus, kuras ir enerģijas „zāles”. Aromterapija ir vispusīgs, holistisks ārstniecības veids, kas balstās uz sen pazīstamu principu par gara un ķermeņa harmoniju. Izmantojot dažādu ēterisko eļļu smalkas kombinācijas, aromterapija uzlabo gan fizisko, gan garīgo, gan emocionālo labsajūtu. Pilnvērtīgs aromterapijas seanss ir patiesi brīnišķīgs piedziņojums, ko sagādā ēterisko eļļu labvēlīgā iedarbība kopā ar prasmīgu relaksējošo masāžu un, iespējams, ar jauku, mierīgu mūziku, kas var uzrunāt prātu, ķermeni un garu kā vienotu veselumu.

Stress ir mūsu ikdienas sastāvdaļa. Ja mēs to nespējam regulēt, tad tas grauj organisma aizsargspējas un padara to uzņēmīgāku pret slimībām. Uzskata, ka kopumā 75-80% saslimšanu ir saistītas ar stresu.

Refleksoloģija sniegs atvieglojumu dažādu veselības problēmu gadījumos. Uz reflektorajiem punktiem izdara stingrus uzspiedienus, kas atrodas pēdās, plaukstās, auss noteiktās vietās. Refleksoloģijas seansa laikā lielākā daļa cilvēku aizmieg un pamostas atsvaidzināti un atjaunoti, izjūtot brīnišķīgu labsajūtu un harmoniju. Punktu masāžas mērķtiecīgi ietekmē dažādu orgānu un sistēmu funkcijas, regulē veģetatīvās funkcijas, vielmaiņas un atjaunošanās procesus.

Ļoti relaksējoša un nomierinoša iedarbība ir silto akmeņu masāžai.

Masāžas veicina ātrāku bērnu attīstību (vēlams 1-1,5 gadu vecumam).

Dievs katrā no mums ir ielicis spēju mīlēt. Tikai mīlestībā, sapratnē, uzticībā vienam pret otru vairošies harmonija sevi. Izmantosim šo brīnišķīgo iespēju un sagādāsim sev un saviem tuviniekiem prieku, labu pašajūtu un veselību!

Ir iespējamas arī intravenozās, intramuskulārās un sistēmu injekcijas.

Ruta Ružecka
Mob. 26311554

Iepazīsimies - regresijas terapija! Likvidējot cēloņus pagātnē, veidosim veselīgāku rītdienu! Tagad arī Jaunpiebalgā!

Ja aizsērējusi notekcaurule zem izlietnes, tad ar grīdas lupatu un spainīti plūdojošās grīdas problēmu nav iespējams atrisināt. Nepieciešams likvidēt pāri plūstošās izlietnes cēloni: jāaizgriež krāns un jāiztīra notekcaurule. Šis princips attiecas uz jebkuru problēmu risināšanu: lai likvidētu problēmu, jālikvidē tās cēlonis. Seku manipulācijai ir īslaicīgs efekts, jo nelikvidētais cēlonis nevēlamās sekas radīs atkal un atkal.

Cilvēka veselības joma ir tā, kur šis tik loģiskais un dabiskais pamatprincips tiek visbiežāk ignorēts visdažādāko iemeslu dēļ. Taču šodien cilvēku apziņas līmenis strauji aug: domājošākos vairs neapmierina neproduktīvas darbības, kas prasa neadekvātu laiku, enerģijas un finanšu patēriņu, saindē organismu, negarantē paliekošu vēlamu rezultātu.

Regresijas terapija ir viena no psihoterapijas metodēm, kam augšminētie trūkumi nepiemīt. Profesionālā izpildījumā tā ir pilnīgi drošs terapeitiskais ceļojums laikā uz turieni, kur slēpjas cilvēku šodienas problēmu – samezglotu attiecību, kompleksu, hronisku neveiksmju, nedrošības sajūtas, baļu, fobiju, panikas lēkmju, neizprotamas vainas sajūtas, skumju, atkarību, ēšanas traucējumu, depresiju, pašnāvības vēlmju, hroniska zema enerģijas līmeņa, uzmācīgu domu, disharmonisku uzvedības modeļu, kā arī ļoti daudz hronisku un akūtu fizisku slimību emocionāli - psiholoģiskie cēloņi.

Ar regresijas terapijas palīdzību iespējams piekļūt traumatiskajām atmiņām ne tikai par nesenaikiem šīs dzīves notikumiem, bet arī no ļoti agras bērnības, piedzimšanas brīža, 9 mēnešiem mātes vēderā, ieņemšanas brīža, citām dzīvēm jeb in-

karnācijām (t.sk. visdažādākajās dzīvības formās bezgalīgajā izplatījumā), un arī periodiem starp dzīvēm – respektīvi, pilnam atmiņu spektram apziņas bezgalībā laikā un telpā. Paceļot senās traumatiskās atmiņas šodienas apziņas gaismā, ir iespējams atbrīvoties no sāpīgajām emocijām, kuras ar tām saistās, emocijas kā tumšs enerģijas mākonis veido blokus mūsu energo-informatīvajā sistēmā, radot slimības, kā arī apzināties savas garīgās mācībstandas – piedot, piedodamo, atlaist atlaižamo, nomainīt disharmoniskas domu formas un uzskatus uz harmoniskiem, ar objektīvajiem un nepielūdzamajiem Dabas un Dieva likumiem saskaņā esošiem.

Terapijas seansa laikā dziļas relaksācijas stāvoklī klients tiek aicināts pievērst uzmanību sajūtām fiziskajā ķermenī. Tās kalpo kā „vārti” uz neintegrētajām emocijām un to cēloņsituācijām. Nekāda bezmērķīga līkloču klejošana ar risināmo problēmu nesaistītās atmiņās un „melna kaķa meklēšana tumšā istabā” nenotiek! Ar specifisku, noteiktā un loģiskā secībā uzdotu jautājumu palīdzību notiek mērķtiecīga virzīšanās pagātnē, uz problēmas sākumpunktu. Atceroties zīmīgās situācijas, tiek izdzīvotas ar situāciju saistītās, līdz galam neizdzīvotās, noliegtās un neintegrētās emocijas. Kad tās atlaistas, daudz skaidrāk kļūst redzami to patiesie, dziļākie cēloņi, kuru likvidēšana uz visiem laikiem ir terapijas mērķis. Pilnīga atbrīvošanās no uzkrātajām emocijām ir obligāts priekšnosacījums, lai klients varētu kontaktēties ar savu augstāko apziņu, kas sniedz nepieciešamās atbildes par problēmsituāciju un tās cēloņu likvidēšanai nepieciešamajām darbībām. Terapeita centrālais uzdevums ir klientam palīdzēt izveidot šo kon-

taktu, nevis sniegt viņa rīcības intelektuālās interpretācijas un gatavas atbildes no grāmatas.

Parasti terapeits vada klientu cauri traumatiskām situācijām, kuras vieno kāds kopējs vadmotīvs, kopīga tēma, piemēram, „mani nedzird”, „mani nemil”, „ar mani nerēķinās”, „atkal attiecības ar alkoholiķi” utt. Procesa gaitā klientam pašam veidojas iespēja redzēt visu situāciju ķēdē, novērtēt to no savas augstākās apziņas viedokļa, apzinoties veiktās kļūdas, atbildību situācijas radīšanā, saskatot vecas situācijas jaunā gaismā, plašākā kontekstā, apgūt neapgūtās mācību stundas, piedot, atlaist vecas situācijas un tajās iegūtās „ieciklējušās” domu formas un disharmoniskus uzskatus, atbrīvoties no veciem līgumiem un solījumiem utt. Svarīgi ir saskatīt, kā iepriekšējo situāciju pieredze ietekmējusi šodienas situāciju. Agrākajā traumatiskajā pieredzē iegūto vai pieņemto disharmonisko domformu un uzskatu nomaiņa uz harmoniskiem, piedošana, zaudētu kontaktu un mīlestības jūtu atgūšana, aizvainojuma un naida jūtu atlaišana, savas vērtības sajūtas atgūšana un tml. dod iespēju šodienas situāciju pilnīgi mainīt.

Regresijas terapijas rezultātā attiecības mainās ļoti strauji, bailes pazūd, fiziskā atveseļošanās notiek ātrāk, nekā mediķi prognozējuši, un reizēm pat notiek atveseļošanās no slimībām, kas tiek uzskatītas par neārstējamām. Kad likvidēti problēmas patiesie cēloņi, sekām vairs nav izvēles – tām jāatkāpjas!

Aelita Folkmane – Burgere,
Latvijas Transpersonālās psiholoģijas
un psihoterapijas asociācijas biedre
Mob.26342830
www.dabas-berni.net

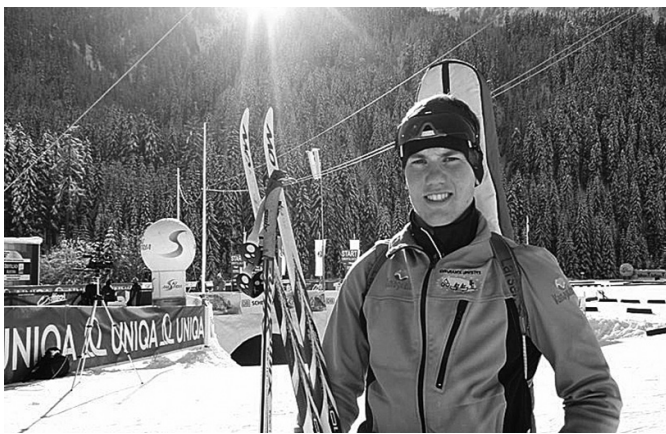
Biatlona sezona

Lai labi sagatavotos sacensību sezonai, biatlonisti lielāko darbu iegulda vasarā un rudenī, taču arī uz slēpēm jāprot turēties, tāpēc man ziema sākās jau pašā novembra sākumā, kad devos uz treniņnometni Kontiolahti Somijā. Tur pavadīju trīs nedēļas, iekrājot svarīgos kilometrus un pieredzi uz slēpēm jaunajai sezonai.

Esmu junioru vecumā, tomēr vasarā, trenējoties kopā ar pieaugušo izlases dalībniekiem, iekļuvu, var teikt, Latvijas B izlasē un varu startēt IBU Eiropas kausa posmos, kuros gan piedalās komandas no visas pasaules, parasti pārstāvētas apmēram 35 valstīs. Šajās sacensībās valstu komandas startē ar saviem otrajiem sastāviem, tomēr ziemas sporta veidu lielvalstīm netrūkst izcilu biatlonistu, tāpēc arī šie otrie sastāvi ir ļoti spēcīgi. Sezonas laikā bieži var novērot, ka kādu sportistu „samaina” uz Pasaules kausa posmiem, kur viņš tāpat spēj iekļūt labāko desmitniekā, sešiniekā vai pat trijniekā.

Tā kā biju iekļauts daļībai pirmajos divos IBU kausa posmos, pēc treniņnometnes Kontiolahti nedēvos mājup, bet gan uz Zviedrijas pilsētu Idri. Pirmais IBU kausa posms bija pirmās istās sacensības pieaugušo konkurencē. Pēc tam uzreiz uz Norvēģiju, kur Beitestolenā norisinājās IBU kausa otrais posms. Nu jau biju „nedaudz apošņājais gaisis” šāda līmeņa sacensībās, šoreiz bija daudz vieglāk startēt un tas arī atspoguļojās rezultātos. Vienā no distancēm biju labākais latviešu vidū, uz ko sezonas sākumā nemaz necerēju. Biatlona trases šajās sacensībās – kā jau pie skandināviem – ļoti tehniskas, kalnainas, ar gariem kāpumiem un straujiem nobraucieniem.

Tā kā esmu Rīgas Tehniskās universitātes Enerģētikas un elektrotehnikas fakultātes 2.kursa students Cēsu filiālē, tad decembrī, atgriežoties mājās, bija jānododas ne tikai uz treniņiem Priekuļu trasē, bet arī jāatgūst nokavētais mācībās. Latvijā pirmās sacensības sākās decembra beigās, janvāra sākumā, kas reizē bija arī atlases sacensības uz Pasaules jauniešu un junioru čempionātu Austrijā.

Nostartēt Madonā izdevās godam, trijos startos izcīnītas divas uzvaras un nodrošināta ceļazīme uz PJC kā labākajam no Latvijas junioriem.

Pirms došanās uz Austriju vēl starts Krievijā Ostrovā - piektajā IBU kausa posmā. Šeit 10km sprinta distancē, par spīti divām kļūdām stāvus šautuvē, ierindojos nedaudz aiz labāko sešdesmitnieka (parasti startē 100-120 dalībnieku). Nedaudz pietrūka līdz iekļūšanai iedzīšanas sacensībās, tomēr priecājos, ka izdevās izpildīt normatīvu, lai varētu startēt arī Pasaules kausa posmos.

Atbraucot no Krievijas – diena atpūtai, un jādodas jau uz Austriju, uz sezonas svarīgākajām sacensībām. Desmit dienas tika pavadītas trenējoties – aklimatizējoties, bet tā kā iepriekš augstkalnē nometne netika aizvadīta, vieglas sacensības fiziskā ziņā tas nesolīja. Trase Obertilliahā (Austrumtirolē) ir kalnos, apmēram 1500m virs jūras līmeņa, un pēdējā sagatavošanās posmā būtiski varēja just skābekļa trūkumu, kāds ir kalnos. Arī vairāki mūsu komandas sportisti un slēpju smērētājs bija saslimuši, svarīgi bija saglabāt veselību. Sprinta distancē – ļoti smagi, fiziski jutos labi, bet paelpot nevar, hipoksija darīja savu. Rezultātā 59.vieta, labākais no komandas biju, bet noteikti ne tas, kas cerēts. Iedzīšanas sacensībās spēju pakāpties nedaudz augstāk,

ierindojošies 54.vietā. Sekoja divas dienas atpūtai, tomēr pēdējo sacensību rītā piecēlos ar sāpošu kaklu un paaugstinātu temperatūru, uz starta gan izgāju, bet tas tikai „ķeksīša” pēc. Čempionāts beidzās ar ne tik pozitīvām emocijām.

Nedaudz dienas pēc Austrijas devos uz Slovākiju, kur norisinājās pēdējais, sestais, IBU kausa posms, kur startējām ļoti sarežģītos laika apstākļos ar spēcīgu sniegu. Arī saslimšana kalnos joprojām bija nedaudz jūtama.

Pēc šīm sacensībām februāra vidū galvenā biatlona sezonas daļa bija beigusies, jo uz Eiropas čempionātu Bulgārijā startēt pieaugušo konkurencē devās tikai biatlonists Andrejs Rastorgujevs.

Varu teikt, ka šis man bija ļoti nozīmīgs pieredzes iegūšanas gads. Jāsaka arī paldies Jaunpiebalgas novada domei, par atbalstu šajā gadā. Sezona gan nav vēl pavisam galā- Latvijā un Igaunijā vēl jāstartē vairākās sacensībās.

Dažreiz jau šķiet, ka Latvijas trases trenējoties pavisam apnikušas, bet tagad ir tieši otrādi, ar prieku var izbaudīt tās, arī slēpot pa Vanagkalna trasi šķiet daudz aizraujošāk nekā iepriekš, 16 km turp un atpakaļ paskrien kā vēja spārnim.

Strauji tuvojas pavasaris, bet steigsim vēl iegūt slēpošanas radošo prieku!

Daumants Lūsa

Atmiņu vakars tautskoliešiem...

Lai nokļūtu tur, kur Tu nekad neesi bijis, ir jādodas pa ceļu, pa kuru vēl nekad neesi gājis. (T.S.Eliot.)

Esmu Jaunpiebalgas reģionālajā tautskolā kopā ar jums strādājis jau 14 un vairāk (neoficiāli) gadus. Ir pienācis laiks man doties jaunos izaicinājumos.

Lai savlaicīgi varētu plānot laiku, cenšos darīt zināmu, ka **Atmiņu vakars Jaunpiebalgas kultūras namā notiks 20.aprīlī plkst.18.00.**

Es ļoti vēlos vēlreiz pabūt kopā ar saviem tautskolas apmeklētājiem, kas kaut vai reizi ir vēlējušies atnākt, lai uzzinātu ko jaunu, lai iemācītos ko nezināmu, atcerēties jaukākos brīžus... Varbūt, ka šis atmiņas saistās ar kādu konkrētu lekciju ciklu vai īpašu pasniedzēju. Un to mums pa šiem gadiem ir bijis nedaudz vairāk kā 120 cilvēku. Varbūt jums prātā kāds tautskolas svētku, izlaiduma pasākums, kad ciemos bijusi Aina Boža, Uldis Kākulis, Jānis Gabrāns ar Juri Krūzi, Inta Pauļuka vai Sumeragu ģimene. Šķetināsim atmiņu kamoliņus...

Aicināti visi pasniedzēji, cik kuram lai-

ka un iespēju šajā nerimīgajā pavasara dienā atbraukt vai atnākt. Prieks, ka jau atsaucas... Un ceļš no Skaistkalnes, Jaunpils, Engures, Rīgas, Tukuma, Jūrmalas u.c. vietām vairs neliekas tāls ...

Es jūs visus ļoti, ļoti gaidīšu!

Pasākums vienā piegājienā, bet divās daļās. Pirmā – oficiālā daļa, otrajā - groziņballe, spēlē Hāgenskalna muzikanti.

Tautskolai tika piedēvēta zilā krāsa, tad piedomāsim sev noformējumā, tērpā kaut ko no vizuālu ziluma...

Lai jauks pavasara gaidīšanas laiks...

Lai gaisma ienāk katrā mūsu šūniņā...

Valentīna Dolmane,

Jaunpiebalgas tautskolas vadītāja

*

7.aprīlī no plkst. 9. 00 līdz 17. 30 tautskolas telpās **Gundega Lināre** - par daiļdārzu, lauku sētu puķu kopšanu, veiksmīgu puķu dobjū projektēšanu, izvairīšanos no āderēm, padomi kapu kopējiem.

Tā kā šī ir svētdiena, paņemsim līdzi kaut ko groziņā, lai pie kopīgas tējas un kafijas tases varētu ieturēt mazu pusdienu uzkodu.

Dalība Ls 3.

27.martā plkst. 10. 00 Zosēnu tautas namā

Dārzkopības seminārs (bezmaksas)

Puķu un dārzeņu sēklas

1. Sēklu kvalitāte – labas vai arī ne tik labas.

2. Pieļaujamas dīgstības normas un garantijas.

3. Sēklu diedzēšana. Skarifikācija un stratifikācija.

4. Sēklu uzglabāšana.

5. Pēdējo gadu puķu un dārzeņu jaunu tendences.

Semināru vadīs Dārzu Centra Hedera (Rīga) vadītājs, selekcionārs **Raimonds Petrovskis.**

Semināra laikā varēs iegādāties labas puķu un dārzeņu sēklas (Caillard, Royalfleur, Thompson-Morgan), puķu sīpolus – lilijas, gladiolas, begonijas u.c.

Būs arī katalogi sēklu, sīpolpuķu un stādu pasūtīšanai pa pastu

www.hederagardens.lv

Kultūras pasākumi 2013.gada martā un aprīlī Jaunpiebalgas novadā

Jaunpiebalgā

- 25.03. plkst. 13.00** Represēto piemiņas pasākums.
31.03. Lieldienu rotaļas un spēles (dienas daļā).
Plkst. 19.00 Amatiercētra „Triksteri” pirmizrāde – R.Blaumanis „Ļaunais gars”. Balle.
06.04. plkst.11.00 Mazo vokālistu konkurss „Piebalgas Cālis 2013”.
12.04. Vidusskolas atskaites koncerts.
 Aicinām gatavoties Vokālistu konkursam, kas notiks 3. maijā.
 Šī gada tēma – dziesmas no teātra izrādēm.
 Lūdzu, sekojiet līdzi reklāmai Jaunpiebalgas novada mājas lapā www.jaunpiebalga.lv
 Interesēties pa tālruni: 26176257, 64162182, 26114226

Zosēnu pagastā

- 25.03. – 28.03. no plkst. 13.00 līdz 16.00** Pēterskolas telpās – radošuma nedēļa „Naglot prieks”.
 Gatavosim putnu būrus un barotavas, atrodot tiem arī piemērotu vietu.
01.04. plkst.10.00 Lieldienu pasākums kultūras namā „Raibais Lieldienu brīnums” – olu izstāde, olu kompozīcijas, olu meklēšana, pūpolu pēriens.
Plkst. 12.00 Pavasarīga izrāde „Oranža māja”.
12.04. Atpūtas vakars ar grupu „Otto”.
20.04. Veselības pēcpusdiena senioriem.

Mazo vokālistu konkursa „Piebalgas Cālis – 2013” nolikums

Mērķis - veicināt pirmsskolas vecuma bērnu muzikālo spēju attīstību.

Organizētājs - Jaunpiebalgas kultūras nams:
 Lāsma Skutāne – mob. 26178257 (64162182);
 Ilze Stolere – mob. 26114226.

Dalībnieki - konkursā var piedalīties bērni līdz 6 gadu vecumam (ieskaitot).

Repertuārs - repertuārā jāiekļauj **1 dziesma** pēc brīvas izvēles, dziesmām jāatbilst izpildītāja vecuma un balss spējām.

Konkursanti drīkst izpildīt dziesmas gan *a capella*, gan mūzikas instrumentu, gan fonogrammu pavadījumā.

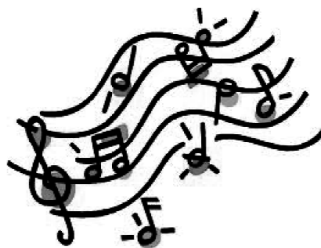
Konkursa norises vieta un laiks - 2013. gada 6. aprīlī plkst.11.00 Jaunpiebalgas kultūras namā.

Vērtēšana - konkursa dalībnieku sniegumu vērtē kompetenta žūrija.

Pieteikumi - dalībnieki tiek reģistrēti pēc pieteikuma anketām – tās ir pieejamas bērnu dārza grupiņās, pie novada domes sekretāres un kultūras namā.

Pieteikuma anketas nodot līdz 2013. gada 25. martam Jaunpiebalgas kultūras namā.

Veiksmīgu un radošu darbu, gatavojot mazos cālēnus konkursam!!!

Talku un notikumu cikls "SAMĪĻO GAUJU"

Turpinām iesākto - talku un notikumu ciklu „Samīļo Gauju”. Pagājušajā gadā Lielās talkas ietvaros mēs Jaunpiebalgā sakopām un labiekārtojām četras iecienītākās atpūtas vietas pie upes. Tā visas sezonas garumā pulcējāmie dažādās radošajās aktivitātēs, lai padarītu ērtu un patīkamu krastu pieejamību.

Par mūsu pagājušā gada aktivitātēm ir ieinteresējušies arī citi Vidzemes upes mīļi. Tāpēc aicinu visus pulcēties uz radošu un izglītojošu semināru Jaunpiebalgā. Tiekamies kultūras namā 2013.gada 7.aprīlī plkst. 12.00 pēcpusdienas sarunā par Gauju. Radīsim jaunus uzdevumus, kurus vienu pēc otra tad arī risināsim. Plānosim sadarbību ar citu novadu entuziastiem. Apkoposim spēkus un zināšanas, pamazām veidojot arvien pievilcīgāku dzīves telpu, kurā dzīvojam. Tā, lai prieks pašiem un ciemiņiem.

Precīzāka informācija par plānotajiem notikumiem mājas lapā www.jaunpiebalga.lv un reklāmas plakātos interneta vidē, un pagastu teritorijās. Lūdzu, sekojiet izmaiņām, jo tas ir pirmais Vides radošās darbnīcas seminārs, mēs vēl mācāmies!

Rikosimies - plānosim, sapņosim un radīsim daudzus mazus un lielus brīnumus! Lai mums izdodas!

Ar cieņu, **Inese**

aicinājums

Cik mēs spēsim, tik mums būs!

Radīsim kopā ikdienai patīkamu fonu! Radīsim kopā ikdienai

Vai Tu esi atbildīgs?
Samīļo Gauju!
talku un notikumu cikls
Darīsim kopā!
Vai Tev rūp vide, kurā dzīvo?

Lieldienu tradīcijas

Vai jūs zināt, kādas ir Lieldienu tradīcijas? To ir daudz un dažādas, kuras iesākas jau nedēļu pirms pašām Lieldienām, proti, svētdienā, kuru dēvē par Pūpolsvētdienu. Šīs dienas rītā jāņem pūpolu zari un jānoper visi – gan mājinieki, gan tie, kurus satiec, vēlot labu veselību.

Tradicionālais pantiņš, kuru skaita perot, ir: „Pūpols, pūpols, apaļš kā pūpols! Slimība ārā, veselība - iekšā!” Tie ir laba vēlējumi otram – lai nākamajā gadā neslimotu un būtu tikpat apaļš kā pūpols.

Senās Lieldienu tradīcijas nemainās, taču pēdējo gadu laikā par Lieldienu tradīcijām jau kļuvušas ne tikai mūsu pašu dabīgās olas un pūpoli, bet arī šokolādes zaķi, olas, kuri ievīstīti krāsainos folija papīriņšos.

Daži no Lieldienu ticējumiem.

- * Lieldienu rītā agri jāceļas, tad visu gadu būs možums.
- * Lieldienās daudz jāšūpojas, tad vasarā odi nekodīs.
- * Lieldienās jāliek galdā vāritas un nokrāsotas olas. Tradicionāli olas krāso sīpolu mizās, taču to var darīt arī, iemērcot gatavas olas lillā graudiņos, vārot melleņu ievārijumā, skaisti apzīmējot vai ietīnot krāsainos papīriņšos u.t.t.
- * Lieldienās jāsit ar olām – kuram stiprākā ola, tas būs ilgākais dzīvotājs.
- * Olas ēdot, tās ir jāpārkausa ar sāli, tie, kas olas ēd bez sāls, daudz melos.
- * Lieldienās galdā jāliek arī zirņi, jo tie nesot bagātību.
- * Lieldienās jāvēro laiks – pēc tā var spriest par gaidāmo vasaru. Ja Lieldienās līst lietus, tad tas līs katrā svētdienā līdz Vasarsvētkiem.

Senie latvieši bija tie, kas ieviesa Lieldienu tradīcijas. Mums tikai jāturpina senlatviešu iesāktais – ieklausīties padomos un svinēt šos svētkus, lai viss gads būtu veiksmīgs, mājās valdītu satīcība un pārticība, lai visi būtu veseli un laimīgi!

Priecīgas Lieldienas!

A.Ķ.

Klienti atzinīgi novērtē sadarbību ar ZAAO

Lielākā daļa SIA „ZAAO” (ZAAO) klientu aptaujā par sadarbību ar uzņēmumu 2012.gadā to novērtējuši pozitīvi – 86%, visaugstāk novērtēts klientu apkalpošanas nodaļas un atkritumu savākšanas mašīnu šoferu darbs – abos gadījumos par to atzinīgi izteikušies 97% aptaujāto klientu. Sadarbību kā apmierinošu novērtēja 10% klientu, neapmierināti bija 1%, bet 3% uz šo jautājumu neatbildēja.

Kopumā aptaujā piedalījās 555 ZAAO klientu visā darbības reģionā. Visaktīvākie bijuši Saulkrastu un Limbažu novada, Valmieras pilsētas, Cēsu, Smiltenes un Balvu novada iedzīvotāji. Salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, aizpildīto anketu skaits ir pieaudzis par aptuveni 10%. Anketas klientiem tika izsūtītas kopā ar aprēķinu par atkritumu apsaimniekošanu, tās varēja aizpildīt arī internetā – uzņēmuma mājas lapā.

Aptauja liecina, ka kopējais radīto atkritumu daudzums ar katru gadu nedaudz samazinās. Tam par iemeslu norādīti dažādi faktori – iedzīvotāju skaita samazināšanās, patēriņa samazinājums, aktīvāka atkritumu šķirošana un kopējo finanšu resursu taupīšana. Tomēr vairāk nekā 65% aptaujāto norādījuši, ka radīto atkritumu daudzums kopumā nav mainījies. Ikdienā iedzīvotāji visaktīvāk šķiro papīru un kartonu – 23%, kā arī PET 22% un stiklu 22%. Vismazāk – sadzīves ķīmijas un kosmētikas iepakojumus, tikai 2%.

Informāciju par uzņēmumu klienti visbiežāk saņem ar atkritumu izvešanas kalendāra starpniecību, bezmaksas SMS izziņas veidā, e-pastā, vietējās pašvaldības avīzē, internetā, kā arī kontaktējoties ar šoferiem.

Lija Ozoliņa, SIA ZAAO sabiedrisko attiecību speciāliste

Bērnu un jauniešu iniciatīvas centra "Tagad" paveiktais februārī

Līdzdalība apmācībās par projektu izveidi programmai „Jau-natne darbībā - jauniešu apmaiņas” viesu namā „Ezernieki” Lī-gatnes pagastā. Iesaistot 11. klases audzēkņi Kristiānu Skoboļe-vu, tika strādāts pie apmaiņas projekta izveides, kura galvenais mērķis ir popularizēt sakoptas vides nozīmi jauniešu dzīvē.

Pēcpusdiena ar Ati. 20.februārī jaunieši Jaunpiebalgas vidus-skolā sagaidīja Ati Bruņinieku, kurš patīkamā gaisotnē stāstīja par savu pieredzi autosportā. Tā rezultātā jaunieši vēlas veidot savu fanu klubu, lai aktīvi iesaistītos gan ANB popularizēšanā, gan ko-mandas ikdienā, kā arī aktīvā atbalstīšanā sacensību laikā.

Masku darbnīcas (11.02-15.02.2013) - Ineses Leites, Vi-tas Žīgures un Marikas Šubes vadībā tika izgatavotas atraktīvas maskas.

Līdzdalība Otto Vāliņa koncerta organizēšanā - jaunie-ši dažādos kontrolpunktos vadīja dažādas atrakcijas no citiem pagastiem atbraukušajiem dejotājiem.

Masku gājieni. Jaunieši, kuri bija parūpējušies gan par mā-cībām, gan par maskas izveidi, piedalījās gājienā no Jaunpiebal-gas vidusskolas līdz kultūras namam. Skaisti ejot, skandējot da-žādus mūzikas instrumentus, līdz nesot Bēdu un Rūpju babas, ar labām domām aizbaidījām visus moškus no Jaunpiebalgas. Mo-des skate kultūras namā apvienota ar citām aktivitātēm. Uz la-piņām uzrakstītās „melnās” lietas dzīvē ar spriekšņu sprakšņiem sadēga ugunskurā, Bēdu un Rūpju babu azotē noglabātas.

Aelitas Folkmanes lekcija - stāsts par to, kā viens mazs pun-ktiņš mūsu organismā ietekmē spēju redzēt un veidot pasauli sev apkārt, kā un kāpēc tas tiek iznīcināts mūsu pašu rokām, to pat

neapzinoties.

Aktīva paklāju veidošana - materiāls pirmajiem paklājiem jau sagatavots, jāsāk tikai aust! Cik materiālu sagatavosim, tik paklāju sanāks.

Līdzdalība konkursa „Uguns pavēlnieks” komiksa izveidē. Ceturtdienās **jaunieši aktīvi sporto** Jaunpiebalgas vidus-skolas sporta zālē. VIP ballīte ar ģitāras skaņām, karaokes dzie-dāšana un dejošana.

Sadarbībā ar Jaunpiebalgas Vides radošo darbnīcu un Ve-cāku izaugsmes studiju ir uzsākts pasākumu un notikumu cikls, kas bērniem un jauniešiem veido izpratni par veselīgu uzturu. Pro-jekta ietvaros plānots skolēniem sniegt vispusīgu informāciju par veselīgu uzturu un ēšanas paradumiem. Rezultātā - skolēns rod atbildes un dažādiem jautājumiem, piemēram, kāpēc bērniem ir nespēks, kāpēc bērniem ir alerģijas, kā arī izprot teicienu: „Tu esi tas, ko tu ēd.”

Dažādu ekspertu pieredzes, radošu procesu kopums - eks-perimenti, aktivitātes, izziņošas lekcijas - veicināt pēc iespējas plašāku sabiedrības līdzdalību.

Veidojam darba grupu, kas ar prieku līdzdarbotos izziņo-šā ceļojuma veidošanā. Lūdzu, ierosinājumus sūtīt uz e-pastu: nice.vide@gmail.com,

vai zvanīt: mob. 26498881 (Inese).

Paldies, mīļais piebaldzēn! Darba ir daudz, ideju arī! Neaiz-mirsti, ka BJIC „Tagad” ir Tavs instruments, kā padarīt savu ik-dienu košāku!

Lelde Grobiņa

Piebaldzēni nostiprinās starptautiskajā tūrisma aprītē

No 8. līdz 10. februārim Rīgā izstāžu centrā Ķīpsala notika 20. Starptautiskā tūrisma izstāde - gadatirgus „Balltour 2013”, kas ikvienu ceļot gribētāju aicināja apskatīt un izbaudīt jaunās tūrisma sezonas izdevīgākos, karstākos un aizraujošākos piedāvājumus.

Jaunpiebalgas novads šajā izstādē piedalījās jau trešo gadu, popularizējot tās apmeklētājiem informāciju par lielākajiem no-vada pasākumiem šajā gadā – Jaunpiebalgas Svētā Toma ev. lut. baznīcas restaurācijas pabeigšanas pasākums (12.jūlijā) un „Iz-vēlies Piebalgu!” (10.augustā), kas notiks jau astoto reizi. Uz iz-stādi novadam pirmoreiz izdevās izdot Jaunpiebalgas tūrisma avī-zi 3 valodās (latviešu, angļu, krievu), kurā aprakstīti visi tūrisma objekti, kultūras mantojums un šīs sezonas pasākumu kalendārs.

Izstādes apmeklētājus iepazīstināja ar atpūtas iespējām un tū-risma apskates objektiem mūsu novadā – Vanagkalna ziemas un vasaras aktivitātēm (slēpošana, laivošana u.c.), Jaunpiebalgas Sv.To-ma ev. lut. baznīcu, izstāžu zāli „Velves”, mākslas darbu krātu-vi Zosēnu pagastā, kā arī ar mūsu pašu vietējiem uzņēmējiem - „Wenden Furniture” un „Piebalgas alus”.

Tā kā esam Vidzemes tūrisma asociācijas dalībnieki, tad bi-jām kopā ar Vecpiebalgu un varējām izrādīties plecu pie pleca, viens otru papildinot, kas nav gadījies kopš lielās skursteņu skai-tīšanas Mērnīku laikā.

Ilze Stolere

Lielā talka aicina sākt mainīt ikdienas paradumus

Šogad Lielās talkas vadmotīvs ir „Tīra Latvija sākas Tavā galvā!”.

Mērķis ir aicināt cilvēkus ne tikai saņemt apkārtni, bet arī savā ikdienas dzīvē piemērot principus, kas atbilst Lielās talkas galvenajam mērķim – Latvija 2018. gadā ir tīrākā valsts pasaulē.

Tīru Latviju var darīt ne tikai vācot atkritumus, tāpēc Lielā talka šogad aicina iedzīvotājus arī savā ikdienas dzīvē piemērot principus, kas atbilst talkas idejai – 2018. gadā Latvija ir tīrākā valsts pasaulē.

Vita Jaunzeme, Lielās talkas vadītāja: „Pat ja daļa Latvijas iedzīvotāju nevēlas pida-

līties Lielajā talkā, mēs varam šajā dienā vismaz mudināt cilvēkus rīkoties zaļāk, samazinot savas ekoloģiskās pēdas nospiedumu. Piemēram, šajā dienā izmazgāt veļu bez pulvera vai pamēģināt traukus nomazgāt ar sodu bez ķīmiskajiem mazgāšanas līdzekļiem. Ne tikai atkritumu nemešana mežā vai to vākšana pēc citiem atpūtniekiem, bet arī elektroenerģijas taupīšana, pārvietošanās ar velosipēdu, puķu stādīšana uz balkoniem vai kopā ar kaimiņiem pagalma soliņa nokrāsošana ir labs darbs un labs ieguldījums tīrākai un zaļākai Latvijai.”

Sagatavoja **A.Ķīkere**.

Par mīlestību

*Ja mīlestība atnāk tad,
Kad jaunībā gars spējš,
Vai arī gados vēlākos,
Kad rudenīgs pūš vējš.*

*Ar mīlestības pavadām,
Mēs mūžus kopā sienam.
Un mīlestība zāles ir,
Tās labākās ikvienam.*

*Un tāpēc, vīri, turamies
Vai sējām, vai pat aram.
Lai sievas, brūtes, draudzenes,
Vēl vienmēr milēt varam.*

Sleģu Jānis

Sestdien, 2013. gada 13. aprīlī
Jaunpiebalgas
sākumskolas teritorijā
RADOŠAS IZDARĪBAS
Putnu dienu ietvaros

BĒRNIEM VĒLME RADĪT
BŪRĪTI IR LIELA, TĀPĒC
ĪPAŠI AICINĀTI TĒTI, KĀ
PALĪGI TO TAPŠANAS
PROCESĀ.

**ŠOREIZ GAIDĀMI ARĪ VIESI.
KAS ATBRAUKS?! TO MANĪSIM.**

IR JAUTĀJUMI? ZVANI: 26498881

Jaunpiebalgas vidusskolas
PATEICĪBA **TĪNAI SPARĀNEI**
ar ģimeni par dāvinājumu
skolas bibliotēkai un atbalstu ģimenēm!
Direktore **U. Logina**

Paldies
INGŪNAI KRŪMIŅAI
par dāvāto gludekli skolas ķīmijas laboratorijai, lai
skolēni veiksmīgāk varētu strādāt laboratorijas darbus!
Sk. **Arnis Ratiņš**

Zosēnu kooperatīvās krājaizdevu sabiedrības biedru kopsapulce notiks 2013. gada 22. martā plkst. 13.00 Zosēnu pagasta pārvaldes ēkā.

Darba kārtībā:

1. Jauno biedru apstiprināšana.
 2. Pārskats par Zosēnu KKS darbu 2012. gadā.
 3. Par Statūtu grozījumiem.
 4. Par Kredītpolitiku.
 5. Par Noguldījumu apkalpošanas noteikumiem.
 6. Par Pārskaitījumu noteikumiem.
 7. Par saimnieciskās darbības plānu 2013. gadam.
 8. Citi jautājumi.
- Zosēnu KKS biedri, esiet laipni aicināti!

**Aicinu interesentus!
24. aprīlī plkst. 14.00
brauciens uz Rīgu
uz Dailes teātra izrādi
„Finita la Comedia”.**
**Izrādes sākums
plkst. 19.00.**
**Lūdzu pieteikties
līdz 5. aprīlim!**
**Piesakies ātrāk,
jo autobusā ir 34 vietas,
vari arī nokavēt!**
**Zvani – mob. 26615072
(Vēsma)**

*Kas dienas bijušās var pārskaitīt,
Arvien nāk jaunas aizgājušo vietā,
Un gadi tad starp tām kā dzintars spīd,
Un jaunas zvaigznes sijā laika sietā.*

Aprīļa īpašie jubilāri

60	Maruta Kažociņa Egils Rusovs	19.04.1953. 11.04.1953.	Gaujas iela 29A-2 Gaujas iela 48
70	Jānis Rudolfs Antons Andis Eglītis Pēteris Visvaldis Graudums Maiga Gaida Špore Guntis Zvēriņš	17.04.1943. 04.04.1943. 24.04.1943. 30.04.1943. 02.04.1943.	„Kalna Pentuļi” „Kalna Žagari” „Veckleivas” „Upītes” Gaujas iela 33-8
75	Gaida Kamene	09.04.1938.	„Saulstari”
80	Jānis Ivulāns	22.04.1933.	Rūpniecības iela 3-1
85	Ruta Spirģe Dzidra Šimane	17.04.1928. 27.04.1928.	„Tīrumvariņi” Gaujas iela 35-3
91	Velta Ģermane	04.04.1922.	„Ozoliņi”

Apsveicam aprīļa jubilārus!

Jaunpiebalgas novada dome

Jaunpiebalgas novada dome aicina pieteikties fiziskas un juridiskas personas pašvaldības mežu stādīšanas, kopšanas, stigu tīrīšanas darbos. Pieteikties pie novada domes priekšsēdētāja apmeklētāju pieņemšanas laikā pirmdienās no pulksten 11.00 līdz 14.00 vai zvanot pa tālruni 64107901 vai 29135219.

Dievkalpojumi Jaunpiebalgas Sv. Toma baznīcā katru svētdienu pulksten 12.00. Lieldienu nakts dievkalpojums 30. martā plkst. 23.00 Lieldienu dievkalpojums 31. martā plkst. 13.00

Vetārste

Anna Mackeviča
Jaunpiebalgā jūs gaidīs
30.,31.martā,
6.,7. un 20.,21.aprīlī.
Tālrunis 29409709

Vēlamies pateikt paldies visiem, kas kopā ar mums dalījās bēdās un atnāca pēdējā gaitā pavadīt **ILGU STRADI. Paldies jums saka Uldis un Ilze**

**Ar sirds vārdiem ir vieglāk dzīvot,
Ar sirds vārdiem ir vieglāk bēdu nest.
Deg asara un kvēlo baltā sniegā,
Nekas šai pasaulē pavisam nesadeg.**

Pēc Jaunpiebalgas dzimtsarakstu nodaļas reģistra datiem aizsaules ceļu gājuši
Jāzeps Logins 66 gadu vecumā,
Jānis Elsiņš 83 gadu vecumā.
Jaunpiebalgas novada dome izsaka līdzjūtību tuviniekiem!

2013.gada 10. un 11. aprīlī Jaunpiebalgā reģionālās tautskolas telpās būs pieejamas fizioterapeita konsultācijas, ko sniedz SIA „Laba prakse” fizioterapeite Kristīne Čačka. Informācija un pieteikšanās pa tālruni 28351449.

Jaunpiebalgas novada domes izdevums
Redakcija: Aija Ķīkere tālr. 64162437 (darbā), 26409543 (mob.), e-pasts: piebaldzēniem@jaunpiebalga.lv; aija.kikere@gmail.com; Zinaida Šoldre tālr. 64129837 (darbā), 22409419 (mob.)
Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>
Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce obligāta. Iespiests SIA „Latgales druka”.